

Ευγένιου Τριβιζά

Σεβδομος Σταθμός

Το μυστικό του πειρατή
Μπελαφούσκ

2^{ος}
ΧΡΟΝΟΣ

Αμαξοστοιχία-Θέατρο

ΤΟ ΤΡΕΝΟ ΣΤΟ ΡΟΥΦ

ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ 1996—1997

Α. Τολστόι: **Άννα Καρένινα**

Σε συνεργασία με το Ακαδημαϊκό Θέατρο του Τβερ της Ρωσίας
(Θέατρο του Τβερ, 6, 7 και 8 Σεπτεμβρίου 1996
Δημοτικό Θέατρο Πειραιά 4, 5, 6 και 7 Σεπτεμβρίου 1996)

ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ 1997—1998 • 1998—1999

Α. Ουετόσκα: **Λαχτόρα για κρόσσο**

(Αμαξοστοιχία - Θέατρο Το Τρένο στο Ρουφ)

ΘΕΑΤΡΙΚΟ ΒΑΓΟΝΙ

ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ 1999—2000 • 2000—2001 • 2001—2002

Ελ. Γουάιτ: **Η Κυρία Εξαφονίζεται**

(Αμαξοστοιχία - Θέατρο Το Τρένο στο Ρουφ)

ΘΕΑΤΡΙΚΟ ΒΑΓΟΝΙ

ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ 2001—2002 • 2002—2003

Μουσική - ποιητική παράσταση

Θέλετε δέντρο' ανθίστε, θέλετε μαρθεύετε...

(Αμαξοστοιχία - Θέατρο Το Τρένο στο Ρουφ)

ΜΟΥΣΙΚΟ ΒΑΓΟΝΙ ORIENT EXPRESS

ΜΕΓΑΡΟ ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΑΘΗΝΩΝ

ΜΕΓΑΡΟ ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ 2002—2003 • 2003—2004

Λένα Διβάνη: **Η Ωραία Θυμωμένη**

(Αμαξοστοιχία - Θέατρο Το Τρένο στο Ρουφ)

ΘΕΑΤΡΙΚΟ ΒΑΓΟΝΙ

ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ 2003—2004 • 2004—2005

Μουσική - θεατρική παράσταση

Υπ' Αιθράν

(Αμαξοστοιχία - Θέατρο Το Τρένο στο Ρουφ)

ΜΟΥΣΙΚΟ ΒΑΓΟΝΙ ORIENT EXPRESS

ΚΑΖΑΜΠΛΑΝΚΑ - ΡΑΜΠΑΤ - ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙ

ΔΗΜΟΙ ΑΤΤΙΚΗΣ

ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ Καλοκαίρι 2004

Μουσική - θεατρική παράσταση

Χάρισμα - η Συμμετρία της Αρμονίας

(Αμαξοστοιχία - Θέατρο Το Τρένο στο Ρουφ)

ΜΟΥΣΙΚΟ ΒΑΓΟΝΙ ORIENT EXPRESS

ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ 2004—2005 • 2005—2006

Στ. Πάλακοφ: **Σπίδες τη Σιωπή**

(Αμαξοστοιχία - Θέατρο Το Τρένο στο Ρουφ)

ΘΕΑΤΡΙΚΟ ΒΑΓΟΝΙ

ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ 2005—2006

Μουσική - χορευτική παράσταση

Κυρία Μουσική, Χορεύετε;

(Αμαξοστοιχία - Θέατρο Το Τρένο στο Ρουφ)

ΜΟΥΣΙΚΟ ΒΑΓΟΝΙ ORIENT EXPRESS

ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ 2006—2007 • 2007—2008

Λένα Διβάνη: **Πεντανόστη**

(Αμαξοστοιχία - Θέατρο Το Τρένο στο Ρουφ)

ΘΕΑΤΡΙΚΟ ΒΑΓΟΝΙ

ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ 2006—2007

Μουσική παράσταση

Άλλο Τρένο η Αγάπη

(Αμαξοστοιχία - Θέατρο Το Τρένο στο Ρουφ)

ΜΟΥΣΙΚΟ ΒΑΓΟΝΙ ORIENT EXPRESS

ΑΤΤΙΚΟΝ ΑΛΩΣΣ ΑΘΗΝΩΝ - ΣΚΟΠΕΛΟΣ

Jazz on the Orient Express

(Αμαξοστοιχία - Θέατρο Το Τρένο στο Ρουφ)

ΜΟΥΣΙΚΟ ΒΑΓΟΝΙ ORIENT EXPRESS

Πρότυπη Λέσχη Ανάγνωση Εθνικού Κέντρου Βιβλίου

Η Γοητεία των Κλασικών και οι Απολάψεις της Αργής Ανάγνωσης

(Αμαξοστοιχία - Θέατρο Το Τρένο στο Ρουφ)

ΜΟΥΣΙΚΟ ΒΑΓΟΝΙ ORIENT EXPRESS

ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ 2007—2008

Μουσική παράσταση

Μάγισσες στο Ρουφ

(Αμαξοστοιχία - Θέατρο Το Τρένο στο Ρουφ)

ΜΟΥΣΙΚΟ ΒΑΓΟΝΙ ORIENT EXPRESS

ΜΟΥΣΕΙΟ ΚΥΚΛΑΔΙΚΗΣ ΤΕΧΝΗΣ - ΜΕΓΑΡΟ ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΤΤΙΚΟ ΑΛΩΣΣ - ΜΟΥΣΕΙΟ ΜΠΕΝΑΚΗ

Μουσικές παραστάσεις

Βραδιές Jazz

(Αμαξοστοιχία - Θέατρο Το Τρένο στο Ρουφ)

ΜΟΥΣΙΚΟ ΒΑΓΟΝΙ ORIENT EXPRESS

Λογοτεχνικά Brunches (Α' Κύκλος)

Κυριακάτικο Μεσημέριο στο Orient Express

(Αμαξοστοιχία - Θέατρο Το Τρένο στο Ρουφ)

ΜΟΥΣΙΚΟ ΒΑΓΟΝΙ ORIENT EXPRESS

ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ 2008—2009

Παράσταση για ενήλικες

Ευγένιος Τριβίτσας: **Ο ΕΒΔΟΜΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ** Αποπλήρωση μιας κοίτης

Παράσταση για μικρούς θεατές

Ευγένιος Τριβίτσας: **Ο ΕΒΔΟΜΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ Το μυστικό του πειρατή Μπελοφούσκ**

(Αμαξοστοιχία - Θέατρο Το Τρένο στο Ρουφ)

ΘΕΑΤΡΙΚΟ ΒΑΓΟΝΙ

Μουσική Παράσταση

Κάθε Τρίτη στις 9.30 μμ

(Αμαξοστοιχία - Θέατρο Το Τρένο στο Ρουφ)

ΜΟΥΣΙΚΟ ΒΑΓΟΝΙ ORIENT EXPRESS

Μουσική παράσταση

Οι κυρίες τραγουδούν και... μπλουζ

(Αμαξοστοιχία - Θέατρο Το Τρένο στο Ρουφ)

ΜΟΥΣΙΚΟ ΒΑΓΟΝΙ ORIENT EXPRESS

ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΔΗΜΟΥ ΚΗΦΙΣΙΑΣ

Λογοτεχνικά Brunches (Β' Κύκλος)

Κυριακάτικο Μεσημέριο στο Orient Express

(Αμαξοστοιχία - Θέατρο Το Τρένο στο Ρουφ)

ΜΟΥΣΙΚΟ ΒΑΓΟΝΙ ORIENT EXPRESS

Ευγένιου Τριβιζά

Ο Έβδομος Σταθμός

Το μυστικό του πειρατή
Μπελαφούσκ

2^{ος}
ΧΡΟΝΟΣ

Αμαξοστοιχία-Θέατρο

ΤΟ ΤΡΕΝΟ ΣΤΟ ΡΟΥΦ

ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΙΚΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ ΡΟΥΦ • ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ
ΠΡΟΑΣΤΙΑΚΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ ΡΟΥΦ

ΤΗΛ. 210 52 98 922 • 6937 604988

www.totrenstorouf.gr

ΤΟ ΠΑΙΔΙ, ΕΝΑ ΤΡΕΝΟ-ΘΕΑΤΡΟ, ΜΙΑ «ΠΑΡΑΜΥΘΕΝΙΑ»

Ο ΕΒΔΟΜΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ *Αποπλάνηση μιας κούκλας*
και **Ο ΕΒΔΟΜΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ** *Το μυστικό του πειρατή*
Μπελαφούσκ του Ευγένιου Τριβιζά αποτέλεσε,
για τη θεατρική σεζόν 2008-09, ένα πρωτότυπο
και ολοκληρωμένο concert «διπλού έργου», που απευ-
θυνόταν σε μικρούς θεατές αλλά και – για πρώτη φορά –
σε ενήλικες.

Ο ΕΒΔΟΜΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ *Το μυστικό του πειρατή*
Μπελαφούσκ, ο «Μπελαφουσκίνο», όπως χαϊδευτικά
συνηθίζουμε να ονομάζουμε την παράσταση για μικρούς
θεατές, ήταν η πρώτη απόπειρα, μετά από δώδεκα
χρόνια λειτουργίας του Τρένου-Θεάτρου μας,
να φιλοξενήσουμε παιδιά στα βαγόνια
της *Αμαξοστοιχίας-Θεάτρου* το Τρένο στο Ρουφ.
Η υποδοχή της παράστασης υπήρξε ενθουσιώδης,
ενώ οι κριτικές ήταν πράγματι διθυραμβικές.
Η προτροπή όλων, κυρίως καθηγητών, δασκάλων
και γονέων να συνεχίσουμε να προσφέρουμε ποιοτικό
καλλιτεχνικό έργο στα παιδιά,
υπήρξε για εμάς καθοριστική.

Έτσι κι αυτή τη χρονιά, 2009-2010,
ο «Μπελαφουσκίνο» θα ταξιδέψει και πάλι
με τους μικρούς συνεπιβάτες για να τους αποκαλύψει
στον έβδομο σταθμό το... συγκλονιστικό μυστικό του.

*Έχετε όλοι, ανά χείρας, άντρες,
γυναίκες και παιδιά τα διαβατήριά σας!*

ΤΟ ΠΑΙΔΙ,

ΕΝΑ ΤΡΕΝΟ-ΘΕΑΤΡΟ,

Α» ΑΛΛΗΓΟΡΙΑ

ΜΙΑ «ΠΑΡΑΜΥΘΕΝΙΑ» ΑΛΛΗΓΟΡΙΑ

ΓΙΑ ΜΕΓΑΛΟΥΣ

ΓΙΑ ΜΕΓΑΛΟΥΣ

και τα εκατομμύρια

εκτάρια

της καλπάζουσας

φαντασίας

του Ευγένιου!

Ένα τρενάκι «οδοντωτού» που σκαρφαλώνει σ' ανηφόρες.
Ένας σαρωτικός συγγραφέας πέντε ταχυτήτων.
Κι ερωτήματα που θα 'πρεπε να καίνε όλους μας
για την ελευθερία, την τέχνη, τον παραλογισμό της
εξουσίας, την ανακάλυψη του αληθινού μας εαυτού
αλλά και την αποδοχή της ιδιαιτερότητας.

Δύο θεατρικά έργα σε ένα.
Κι ένα θεατρικό έργο σε δύο.
Το ένα δρομολόγιο, για μικρούς θεατές,
με το φως της μέρας.
Η επιστροφή, το βράδυ, για μεγάλους.

Στη διπλανή θέση, μάγος συνταξιδιώτης ο Ευγένιος,
σαν τη Σεχραζάντ, μας διηγείται μία όχι και τόσο...
«παραμυθένια» ιστορία.
Στο ίδιο κουπέ, μία ομάδα υπέροχων συνεργατών
που κάνουν το ανέφικτο, εφικτό.
Και μέσα σ' όλα αυτά, ένα παλιό,
προσωπικό μου χρέος στο Παιδί.
Να «ταξιδέψει» με τρένο, δηλαδή να επικοινωνήσει,
να φανταστεί, να «χαζέψει» και να ονειρευτεί,
να ανακαλύψει το χρόνο και να τον εκμεταλλευτεί.
Να μεταφερθεί σε μια άλλη διάσταση.
Αυτή, μιας πολιτισμένης πραγματικότητας.

Ευχαριστώ από καρδιάς τους συνεπιβαίνοντες.

Τατιάνα Λύγαρη

© Σίσου Μόρφη

Με ρωτούν συχνά πώς συνδυάζονται οι ιδιότητες του συγγραφέα παραμυθιών και του εγκληματολόγου.

Νηπιαγωγεία και φυλακές, παρασκήνια θεάτρων και κελιά αστυνομικών τμημάτων, αίθουσες δικαστηρίων και παιδικές χαρές, ιπποτικά ανδραγαθήματα και ειδική εγκλήματα, μπορεί να φαίνονται αντιφατικά, αλλά συνδέονται καθημερινά το ένα με το άλλο και *Ο Έβδομος Σταθμός* εί-

ναι ένα καλό παράδειγμα.

Όταν, εδώ και τέσσερα χρόνια, η Τατιάνα Λύγαρη μού ζήτησε ένα έργο ειδικά γραμμένο για να παιχτεί σε βαγόνι τρένου μού φάνηκε ότι ήταν ένα εγχείρημα ελάχιστα μόνο ευκολότερο απ' το να έγραφα ένα έργο το οποίο θα παιζόταν σε καμπίνα παραβίου ή πιλοτήριο αεροπλάνου. Απάντησα ότι θα το έκανα αν είχα κάποια καλή ιδέα.

Τα χρόνια, όμως, περνούσαν και καμιά από τις ιδέες που δοκίμαζα δεν με ικανοποιούσε. Μόνο, πού και πού, τα βράδια – προφανώς από τύψεις – έβλεπα εφιάλτες, ότι άνοιγε το Ρουφ να με ρουφήξει.

Τη λύση την έδωσαν απρόσμενα οι *Χίλιες και μια Νύχτες* και ένα συνέδριο με θέμα την κατάχρηση εξουσίας.

Είναι γνωστό ότι η *Σεχραζάντ* αναβάλλει την εκτέλεσή της και σώζει τη ζωή της αφηγούμενη μια συναρπαστική ιστορία, αλλά λιγότερο γνωστό για ποιο λόγο επρόκειτο να εκτελεστεί.

Η *Σεχραζάντ* είναι κόρη του Βεζίρη στην αυλή του βασιλιά Σαχριγιάρ. Όταν ο Σαχριγιάρ ανακαλύπτει ότι η γυναίκα του τον απατά με έναν μαύρο δούλο της αυλής του (κατ' άλλους σαράντα), την καταδικάζει σε θάνατο. Ο μόνος τρόπος για να σιγουρευτεί ότι δε θα του ξανασμιβεί τέτοιο κακό είναι να «παντρευτεί» κάθε βράδυ μια παρθένα, να την κάνει δική του και να την εκτελεί το επόμενο πρωί, ούτως ώστε να μην της μένουν χρονικά περιθώρια για εξωσυζυγικές περιπέτειες και δη με μαύρους δούλους. Για να αποφύγει αυτή τη μοίρα, αφηγείται την ιστορία η κόρη του Βεζίρη. Η αναβολή της εκτέλεσης της *Σεχραζάντ*, από μέρα σε μέρα, σε μια βασιλική κρεβατοκάμαρα μού έδωσε την ιδέα της αναβολής μιας εκτέλεσης, από σταθμό σε σταθμό, σ' ένα κινούμενο τρένο.

Καλά μέχρι εδώ. Ποιος όμως θα ταξίδευε με αυτό το τρένο, ποιος θα απειλούσε να εκτελέσει ποιον και για ποιο λόγο;

Επειδή δεν έβρισκα ικανοποιητικές απαντήσεις σε αυτά τα κείρια ερωτήματα, εγκατέλειψα πάλι το έργο με αποτέλεσμα να επανέλθουν δριμύτεροι οι εφιάλτες, αυτή τη φορά όχι μόνο άνοιγε το Ρουφ για να με ρουφήξει, αλλά η Τατιάνα με τη βοήθεια των συνεργατών της με έσπρωχναν μέσα για να βουλιάξω μια ώρα αρχύτερα. Άλλοτε έβλεπα πάλι ότι ήμουν δεμένος στις ράγες μιας σιδηροδρομικής γραμμής και ένα τρένο που το οδηγούσε η Τατιάνα ερχόταν ολοταχώς καταπάνω μου. Ξυπνούσα καταϊδρωμένος από τον ορυμαγδό και την χλαπαταγή.

Η σωτηρία μου ήρθε σε ένα συνέδριο με θέμα την κατάχρηση εξουσίας. Κρατούσα σημειώσεις για διάφορες παράλογες νομοθετικές ρυθμίσεις, όπως η απόφαση της Κυβέρνησης της Σιγκαπούρης να απαγορεύσει στους κατοίκους της χώρας να μασάνε τσίχλες, η απόφαση του Μάο να εξοντώσει όλα τα σπουργίτια της Κίνας ή του Αϊζενχάουερ να πυροβολεί το προσωπικό όσες μαύρες γάτες τολμούσαν να πλησιάσουν τον Λευκό Οίκο.

Αυτό που μου κίνησε ιδιαίτερα το ενδιαφέρον, όμως, ήταν τα διάταγμα του Δικτάτορα του Τουρκμενιστάν Σαπάρμουρατ Ατάγιεβιτς Νιγιάζωφ. Ο πεφωτισμένος αυτός ηγέτης εκτός απ' το ότι για να μη σπαταλώνται τα αποθέματα χρυσού της χώρας απαιτούσε από τους νέους να μασάνε κόκαλα ώστε να δυναμώσουν τα δόντια τους και να μη χρειάζεται να πηγαίνουν σε οδοντιάτρους για να βάζουν χρυσές κορώνες, εκτός από τις πρωτοποριακές και φιλόστοργες γλωσσικές του καινοτομίες (άλλαξε τις τουρκμενικές λέξεις για το «ψωμί» και τον μήνα «Απρίλη» και έδωσε και στα δύο το όνομα της πολυαγαπημένης μαμάς του, η οποία –για όσους ενδιαφέρονται να μάθουν λίγα τουρκμενικά– λεγόταν Gurbansoltanedzhe), εκτός από την ευφύεστατη απόφασή του ότι για να πάρει κανείς δίπλωμα οδήγησης στο Τουρκμενιστάν έπρεπε να αποστηθίζει και να απαγγέλει απνευστί τις ποιητικές του συλλογές (αναμφισβήτητα κάτι πολύ πιο έξυπνο και πολιτιστικά χρησιμότερο όσον αφορά την πνευματική καλλιέργεια του κοινού από τη δική μας ευρεσιτεχνία να πληρώνουμε για την τηλεόραση μαζί με τους λογαρισμούς της ΔΕΗ) είχε εκδώσει τον Απρίλιο του 2001 ένα νομοθετικό διάταγμα σύμφωνα με το οποίο απαγορεύονταν αυστηρά να παίζονται όπερες και μπαλέτα καθ' όλην την επικράτεια του Τουρκμενιστάν.

Και τότε βρήκα επιτέλους τη λύση, τότε εμπνεύστηκα την υπόθεση του έργου που είχε ζητήσει η Τατιάνα.

Αποφάσισα ότι το έργο θα διαδραματίζεται σε μια χώρα όπου έχουν καταργηθεί τα θεωρούμενα αντιπαραγωγικά επαγγέλματα. Όλα τα μπαλέτα, όλες οι όπερες, όλα τα τσίρκια θα έχουν κλείσει, οι τενόροι θα μετεκπαιδευτούν σε τονναδόρους, οι σοπράνο σε σειρήνες περιπολικών, οι ζογκλέρ σε συντηρητές τρακτέρ, οι κλόουν σε εργολάβους κηδεϊών, οι πιανίστες σε εφοριακούς και οι μπαλαρίνες σε τεχνίτες αποφράξεως αποχετεύσεων.

Μόνο ένας ντράμερ, μια μπαλαρίνα και ένας κλόουν θα έχουν ξεφύγει και θα παραμένουν ασύλληπτοι. Οι τρεις αυτοί δραπετές, μεταμφιεσμένοι και με πλαστά διαβατήρια, θα επιβιβάζονται σε ένα τρένο, όχι όμως οποιοδήποτε τρένο! Θα επιβιβάζονται στο τελευταίο τρένο το οποίο αναχωρεί, προτού κλείσουν οριστικά και αμετάκλητα τα σύνορα της χώρας. Με το ίδιο τρένο, όμως, θα ταξιδεύουν ένας επιθεωρητής της αστυνομίας και ο βοηθός του. Η αποστολή τους θα είναι να συλλάβουν τους φυγάδες και να τους οδηγήσουν στο εκτελεστικό απόσπασμα. Το τρένο αναχωρεί. Προτού περάσει τα σύνορα πρόκειται να σταματήσει σε εφτά σταθμούς. Οι έρευνες του επιθεωρητή καρποφορούν τάχιστα. Προτού το τρένο φτάσει στον πρώτο σταθμό, ανακαλύπτει τους καταζητούμενους. Η τελευταία τους επιθυμία, όμως, είναι να παίξουν ένα έργο, μια τελευταία απελπισμένη παράσταση, προτού χάσουν τη ζωή τους.

Έτσι, αρχίζει μέσα στο κινούμενο τρένο μια παράσταση που σιγά-σιγά κινεί το ενδιαφέρον των αστυνομικών, τους συγκινεί, τους παρασύρει και τους συναρπάζει. Όταν το τρένο φτάνει στον πρώτο σταθμό, το έργο δεν έχει ολοκληρωθεί ακόμη. Οι αστυνομικοί, αγωνιώντας να μάθουν τη συνέχεια, αντί να κατεβάσουν και να οδηγήσουν τους κρατούμενους στο εκτελεστικό απόσπασμα, αναβάλλουν την αποβίβαση έως τον επόμενο σταθμό.

Έτσι, ακολουθώντας τη δομή του δημοφιλέστερου έργου της αραβικής λογοτεχνίας, οι μελλοθάνατοι θεατρίνοι συνεχίζουν την παράσταση διακόπτοντας την κάθε φορά σε καιρία σημεία, κερδίζοντας χρόνο, αναβάλλοντας από σταθμό σε σταθμό το μοιραίο. Αρχικά είχα σκεφτεί ότι το τρένο θα έκανε χιλίες και μία στάσεις, αλλά επειδή κάτι τέτοιο ίσως ήταν εξαντλητικό για τον μέσο θεατή, κατέληξα στους εφτά.

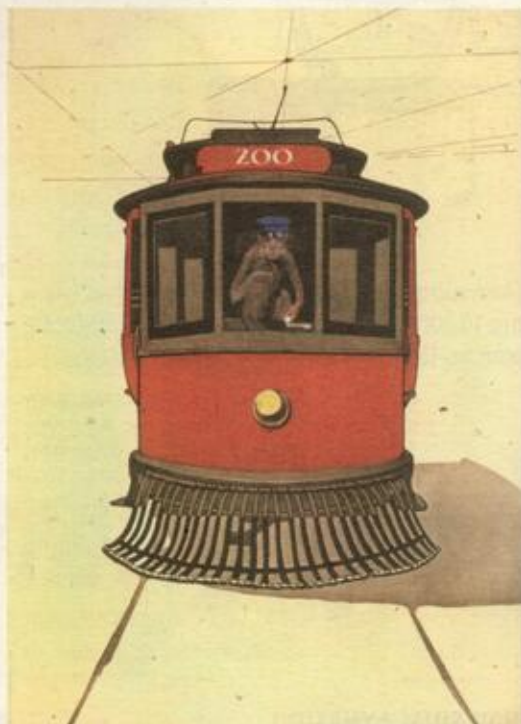
Απόμνε, όμως, ένα ακόμα σοβαρό πρόβλημα. Τι θα συνέβαινε, όμως, όταν το τρένο θα έφτανε αναπόφευκτά στον εβδομο σταθμό, τον τελευταίο σταθμό πριν από τα σύνορα;

Η απάντηση στο ερώτημα αυτό καθυστέρησε την παράδοση του έργου για μερικούς ακόμα μήνες. Τελικά το έργο ολοκληρώθηκε. Επειδή παρ' όλ' αυτά αισθανόμουν μια κάποια ανασφάλεια, για καλό και για κακό και για να κρατώ τους θεατές σε κατάσταση συνεχούς εγρήγορσης, αποφάσισα μαζί με τον κλόουν να δραπετεύσει από το τσίρκο και παρεισφύρει στο τρένο μια τίγρη της Σουμάτρας. Υπολόγισα ότι έτσι θα λειτουργούσε τουλάχιστον το ένστικτο αυτοσυντήρησης και δε θα έπαιρνε ο ύπνος τους θεατές-επιβάτες!

Μετά τη συγγραφή του *Εβδομου Σταθμού* πάντως έχει τονωθεί κάπως η συγγραφική μου αυτοπεποίθηση και περιμένω εναγωνίως την επόμενη συγγραφική πρόταση να γράψω ένα έργο που θα παίζεται σε αμπάρι πειρατικού κάρβασιού.

Καλό και (ας ελπίσουμε) ασφαλές ταξίδι.

Ευγένιος Τριβιζός

[Αναγνώστρια και φίλη εδώ και πολλά χρόνια (γύρω στα 10.000 χρόνια περίπου) του Ευγένιου Τριβιζά. Με αυτή την ιδιότητα γράφτηκε το παρακάτω κείμενο.]

ΦΩΤΕΙΝΗ ΤΣΑΛΙΚΟΓΛΟΥ
Καθηγήτρια Ψυχολογίας
στο Πάντειο Πανεπιστήμιο - Συγγραφέας

ΝΑΙ! ΕΙΝΑΙ ΔΥΝΑΤΟΝ!

ΝΑΙ! ΕΙΝΑΙ ΔΥΝΑΤΟΝ!

Ό,τι καλύτερο μπορούσε να μας συμβεί, ειδικά στις μέρες μας, θαρρώ πως είναι ο Ευγένιος Τριβιζάς! Ο θαυματουργός Τριβιζάς. Ακόμα κι αν δεν υπήρχε θα άξιζε να τον εφεύρουμε! Ποιος όμως, πέραν του ίδιου, θα μπορούσε να επινοήσει το *φαινόμενο Ευγένιος Τριβιζάς*; Πού να βρεθεί ένας τόσο ευφάνταστος, επιπονητικός, δημιουργικός, ανατρεπτικός γλωσσοπλάστης; Κάποιος που να παίρνει τόσο σοβαρά τον εαυτό του και το έργο του ώστε να επιτρέπει το «α-σάβαρο» να υπονομεύει συνεχώς το σοβαροφανές, το δήθεν, το κιβδηλο, το ηθικοπλαστικό, το υποκριτικό, όλα αυτά τα παράσιτα δηλαδή που καθορίζουν τη ζωή μας. Και κινδυνεύουν να μας κάνουν ένα είδος Αμορφούλας. Σε μια τέτοια λειψή ζωή έρχεται να παρέμβει με το μαγικό του ραβδί ο Ευγένιος.

Στο ερώτημα, επίκαιρο παρά ποτέ, του Hölderlin «Δεν ξέρω, κι οι ποιητές τι χρειάζονται σε ένα μικρόψυχο κόσμο;» θα απαντούσα «ρωτήστε τον Ευγένιο Τριβιζά». Ή αν θέλετε ελάτε να δείτε το τελευταίο του έργο που έγραψε για την *Αμαξοστοιχία-Θέατρο Το Τρένο στο Ρουφ* της Τατιάνας Λύγαρη *Ο Έβδομος Σταθμός*.

Ποιος είπε ότι το όνειρο ενός άλλου εφικτού κόσμου που

να μην θυμίζει σε τίποτα τον σημερινό έχει μόνον αποδέκτες τα παιδιά; Τα εύπιστα παιδιά που είναι έτοιμα να πιστέψουν ότι στο νησί των πυροτεχνημάτων ζει ένας κύριος με ένα παπαγάλο που μεταμορφώνει το ευτελές σε πολυτιμο, τα πετραδάκια σε αστέρια, τη σκόνη σε διαμάντια, τις σιωπές σε εξάισιες μελωδίες.

Με τον *Έβδομο Σταθμό* ο Ευγένιος μεταμορφώνει και τους ενήλικους ακροατές του σε εύπιστα παιδιά. Και είναι ό,τι καλύτερο θα μπορούσε να τους συμβεί. Ό,τι καλύτερο επαναλαμβάνω θα μπορούσε, ειδικά σήμερα να ΜΑΣ συμβεί! Να αφευθούμε στη μαγεία του αναπάντεχου, στην έλξη του «μα ναι! φαίνεται απίστευτο όμως συμβαίνει».

Και ό,τι συμβαίνει στον *Έβδομο Σταθμό*, μα ναι! Φαίνεται απίστευτο όμως συμβαίνει!!

Είναι δυνατόν να υπάρχει μια χώρα όπου καταργούνται όλα τα άχρηστα, περιττά, μαιαιόσχολα και αντιπαραγωγικά επαγγέλματα, τα οποία χασομερούν τους ενεργούς πολίτες και δεν τους επιτρέπουν να επιδίδονται σε σοβαρές παραγωγικές και εποικοδομητικές δραστηριότητες ούτως ώστε να στεφθεί με επιτυχία το πενταετές πρόγραμμα οικονομικής ανάπτυξης της χώρας;

ΛΟΓΟΤΕΧΝΗ ΤΡΑΓΗΔΙΑ

Η απάντηση είναι ναι! Είναι δυνατόν.

Και το ερώτημα το διαταρακτικό - γιατί ο Ευγένιος δεν μας διασκεδάζει μόνο, έχει τον τρόπο να φτιάχνει διαταρακτικά ερωτήματα όπως π.χ. Πόσο μακρινή είναι αυτή η χώρα; Μήπως είναι πολύ πιο κοντά απ' ό τι φανταζόμαστε στις δικές μας χώρες; Χώρες όπου η περί ελευθερίας ρητορεία εμποδίζει την ανάδειξη μιας ύπουλης δουλείας και ανέλευθερίας που κυβερνά και μας κρατά δέσμιους και μας κλέβει τη ζωή; **Ο Έβδομος Σταθμός θα μπορούσε να είναι και μια αλληγορία για τον «ελεύθερο» ανελεύθερο κόσμο μας.**

Είναι δυνατόν στο τελευταίο τρένο το οποίο αναχωρεί για το εξωτερικό προτού κλείσουν οριστικά και αμετάκλητα τα σύνορα της χώρας να έχουν παρεισφύσει εκτός από τους επικίνδυνους δραπέτες και μια ακόμα πιο επικίνδυνη τίγρη της Σουμάτρας; Μια τίγρη που ταξιδεύει και μεταμορφώνεται και απειλεί όλα να τα τινάζει στον αέρα;

Η τίγρη αυτή είναι ο συγγραφέας. Είναι ο Τριβιζάς. Η σωτηρία είναι η αφήγηση. Να πηγαίνει στην κόλαση και να επιστρέφεις για να αφηγηθείς το ταξίδι. Κι η κόλαση ως διά μαγείας να χάνεται. Και να γελάς. Γιατί η ζωή δεν είναι μόνο δράμα. Δεν είναι μόνο μιζέρια και βαρυθυμία. Διαβάζοντας το κείμενο όπου ένα σωρό θαυμαστά πρόσωπα και λέξεις

παρελάσουν, ο Παντεπόπτης των Ποινών, η Ευλαλία Σαρδάμογλου κυρία με τα ζουμπούλια, ο κύριος με το καναρίνι, ο Μαρδόνιος Βουρδουλούμ, η Εριέττα Πιρουέτα πρίμα μπαλαρίνα, έπιανα τον εαυτό μου να χαμογελάει, να συγκινείται, να συλλογίζεται κι έπειτα να ξεσπάει σε ένα τραναχτό γέλιο. Τι να σου κάνει μια αφήγηση αν τις λείπουν αυτά τα στοιχεία; Και βέβαια δεν είναι μόνο με ιδέες ωραίες που φτιάχνεται η λογοτεχνία, η χορευτική και ακροβατική ευκαμψία της γλώσσας παίζει το δικό της μοναδικό ρόλο.

Η αφήγηση είναι μαγική. Οι τρεις καταζητούμενοι δημιουργοί με σύμμαχο την τίγρη, θα αποβιβαστούν στον εβδομο σταθμό. Η επόμενη μέρα τους ανήκει. Η επόμενη μέρα μας ανήκει!!

Εις μάτην όλων των καιρών

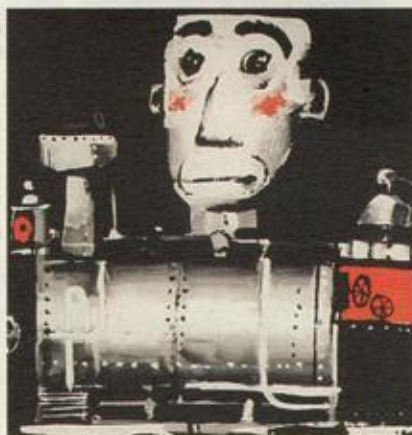
Εις μάτην όλων των εποχών

Μια καινούργια μέρα αρχίζει

Ο στίχος του Εμπειρικού γράφτηκε για τον Ευγένιο Τριβιζά, για το Τρένο στο Ρουφ, για την Τατιάνα Λύγαρη και όλους τους συμμετοχικούς θεατές και αναγνώστες του.

Φ. ΤΣ.

ΤΡΕΝΟ ΚΑΙ ΤΕΧΝΗ

Ο συγγραφέας..., **στου οποίου το έργο ιδιαίτερα** διεισδύει το τρένο επιτελώντας λειτουργικό αλλά και συμβολικό ρόλο, είναι ο Στάνιμπεκ. Αρκετές φορές, όπως στις *Ουράνιες Βοσκές* ή στο μυθιστόρημα *Σε αμφίβολη μάχη*, είναι απλώς μεταφορικό μέσο, ωστόσο στα *Σταφύλια της αργής*, τα παροπλισμένα βαγόνια αποτελούν χώρο διαβίωσης για «άστεγους πλάνητες, περιπλανώμενους ανάλογα με το μάζεμα της σοδειάς για μεροκάματα συνήθως εξευτελιστικό».

Συχνά τα βαγόνια συμβολίζουν την ελπίδα για φυγή προς μια ζωή καλύτερη. Στο *Ανατολικά της Εδέμ* είναι φορείς φευγάλεας ηδονής και διαψευσμένων πόθων: αποτελούν κινητό πορνείο για τους εργάτες της σιδηροδρομικής γραμμής. Ράγες, βαγόνια, σιδηροδρομικοί σταθμοί, σηματοδοτούν ένα συνηθισμένο σκηνικό, στα όρια του οποίου εκτυλίσσονται πολλά επεισόδια της πλοκής των μυθιστορημάτων του Στάνιμπεκ. Απεργοί, απεργόσπάστες και αστυνομικοί συμπλέκονται γύρω από το σταματημένο τρένο και έτσι αυτό μεταβάλλεται και σε πεδίο θανάτου (*Σε αμφίβολη μάχη*).

Το τρένο χρησιμοποιείται για κοινότοπα λογοπαίγνια, που δεν είναι απαλλαγμένα από ίχνη τραγικότητας (Στην *Πεδιάδα της τортίλιας* μια παρέα σχολιάζει ειρωνικά ένα ατύχημα: «τον πάτησε το τρένο») ή και ως μέσο παρομοιώσεων: ένας τεράστιος κατεστραμένος λέβητας στο *Δρόμο με τις φάμπρικες* μοιάζει με «ατμομηχανή του παλιού καιρού που της αφάιρεσαν τις ρόδες. Ωστόσο, ο Στάνιμπεκ δεν παραλείπει να χρησιμοποιήσει το τρένο ως μέσο διαφυγής και απόδρασης των ηρώων, ως συμβολικό συμπλήρωμα σε ψυχική ταλαιπωρία («η ατμομηχανή που ξεφούσαει») και ως αφορμή για ξετύλιγμα της αφηγηματικής του ικανότητας και για ανάπλαση του μυθιστορηματικού σκηνικού: περιγράφοντας μια συνοικία «πληρωμένου έρωτα», ακινητοποιείται απ' το σφύριγμα μιας ατμομηχανής, στρέφεται προς το δυνατό φως του προβολέα του τρένου και αφουγκράζεται το «λαχάνιασμα» του, καθώς αυτό μπαίνει στο σταθμό (*Ανατολικά της Εδέμ*).

Ο Ουίλιαμ Φώκνερ χρησιμοποιεί ένα μικρό, επαρχιακό σιδηροδρομικό σταθμό ως εναρκτήριο σκηνικό του μυθιστορημάτος *Φως τον Αύγουστο*. Το τρένο είναι κυρίως το μέσο

απόδρασης από μια καταπιεστική πραγματικότητα, γεμάτη ενοχές. Φυγαδεύει τον κινημένο ήρωα, ώστε να μη δεχτεί την οργή του κόσμου. Στο *Φως τον Αύγουστο* το τρένο γίνεται και όχημα «ήρεμης» φυγής. Το ταξίδι συνοφαιίνεται με περιγραφές των τοπίων, που αναδύουν αισθήματα ηρεμίας και ψυχικής ισορροπίας.

Η παρουσία του τρένου υποβάλλεται (σφύριγμα) στην αρχική σκηνή του θεατρικού έργου *Ο Ορφέας στον Άδη* και επιβάλλεται ως σκηνικός χώρος στο *Προς κατεδάφισιν*. Η βασική ηρωίδα του Τένεση Ουίλιαμς προχωρεί ισορροπιώντας στις ράγες, στην αρχή και στο τέλος του έργου.

Ο σιδηροδρομικός σταθμός μετέχει στο διάκοσμο της φτωχογειτονιάς της Νέας Ορλεάνης (*Ιεωφορείον ο πόθος*), ενώ στο *Καλοκαίρι και καταχνιά*, το σφύριγμα του τρένου συνοδεύει το δειλό συναπάντημα δύο ηρώων. Ο νεαρός κινείται «μπρος-πίσω», στο ρυθμό του τρένου. Το σφύριγμα σβήνει αργά, υποδηλώνοντας συμβολικά ότι για την ηλικιωμένη δεσποινίδα η συνάντηση ήταν ένα από τα «τελευταία τρένα», μια από τις τελευταίες ευκαιρίες.

Ακόμη και στον Ευγένιο Ο' Νηλ, τον τόσο προσηλωμένο στο πλαίσιο ως μέσο φυγής, έλευσης, αλλά και σκηνικού χώρου, το τρένο εντοπίζεται. Στη θεατρική τριλογία *Το πένθος ταιριάζει στην Ηλέκτρα*, το τρένο συμμετέχει λειτουργικά, μεταφέροντας αδειούχους στρατιώτες στα σπίτια τους. Η άφιξη του επιτείνει την αγωνία ηρώων και θεατών.

Σημειώνουμε, τέλος, ότι το τρένο ως αρωγός της φυγής και της περιπλάνησης δεν εμφολωρεί μόνο στο λογοτεχνικό ιστοτό, αλλά ενυπάρχει ως θεμελιώδες στοιχείο και σε έτερους καλλιτεχνικούς χώρους. Ας θυμηθούμε τα αναρίθμητα μπλουζ, στα οποία το τρένο επεμβαίνει όχι μόνο σε επίπεδο στιχοπλοκίας, αλλά και σε επίπεδο ενορχήστρωσης – κρουστά και πνευστά όργανα μιμούνται το θόρυβο και το σφύριγμα, αντίστοιχα, του τρένου – ή κινηματογραφικές ταινίες σαν το *Mystery train* του Τζιμ Τζάρμους, όπου το τρένο επιτελεί πρωταγωνιστικό ρόλο ως κινούμενος χώρος που περικλείει τις αναζητήσεις ηθοποιών – πρωταγωνιστών.

Το τρένο σε συγγραφείς του Αμερικανικού Νότου του Δημήτρη Κόκορη

Στην εποχή των υπερηχητικών αεροπλάνων, το τρένο αποκτά μια ρομαντική αίγλη. Είναι άραγε μετρό στοιχείο; Το τρένο ήταν ένα από τα κυριότερα μεταφορικά μέσα του 19ου αιώνα - ενός κόσμου που χάθηκε. Τον 20ο αιώνα, μια καινούρια τέχνη, ο κινηματογράφος, επισφράγισε αυτή τη γοητεία. *Ο άνθρωπος που έβλεπε τα τρένα να περνούν* του Χράμπνιλ, τα τρένα της Άγκαθα Κρίστι, του Χίτσκοκ· το τρένο της περιπέτειας του Φίλεας Φογκ, το τρένο του χαμένου έρωτα στη *Σύντομη συνάντηση*, το τρένο του θανάτου στην Άννα Καρένινα, υπάρχουν αναρίθμητα παραδείγματα. Ακόμα και σε μοντέρνα τραγούδια, όπως η θρυλική Λώρα: φευγαλέα οπτασία «ένα πρόσωπο σε ένα τρένο που περνάει», λέει το τραγούδι. Πάντα αυτό το στοιχείο του φευγαλέου, του χαμένου.

Ποιος δεν ανατρίχιασε ακούγοντας το μακρινό, μακρόσυρτο, σφύριγμα ενός τρένου μέσα στη νύχτα; Είναι ένας ήχος που εμπεριέχει όλη τη θλίψη της αναχώρησης ή μιας άλλης γειτονικής έννοιας που μοιάζει ετυμολογικά με την «αναχώρηση» - του χωρισμού.

Μέσα στο τρένο, σε συνοδεύει ένας άλλος αδιάκοπος ήχος: ο ήχος των τροχών πάνω στις ράγες, ρυθμικός, πάντα ίδιος, ώσπου εγκαθίσταται μέσα στο σώμα και το μυαλό σου· κάποια φράση ή κάποιο όνομα αγκιστρώνεται στο ρυθμό του τρένου και σε καταλαμβάνει σαν έμμονη ιδέα. Παρατεταμένος χαιρετισμός.

Και το πλοίο, βέβαια, έχει μια ρομαντική γοητεία: σύμβολο αναχώρησης κι αυτό, όμως με μια νότα αισιοδοξίας, ξεκινήματος. Σε άλλους τόπους, σε άλλα μέρη *E la nave va...* Ακόμα και τα μαρτυρικά πλοία μεταναστών: κοιτάζουν μπροστά, στην καινούρια χώρα, στο έστω και αβέβαιο μέλλον. Το τρένο κοιτάζει πίσω, εγκαταλείπει στο διάβα του τηλεγραφόξυλα, ανθρώπια, σπίτια, πόλεις. Κοιτάζει απ' το παράθυρο και βλέπεις το τοπίο να γλιστράει προς τα πίσω, να χάνεται, μια συνεχής απώλεια. Ίσως να είναι αυτό που φορτίζει το σφύριγμα του τρένου με θλίψη. Στο πλοίο η θάλασσα είναι πάντα εκεί, μια σταθερή παρουσία, αμετάβλητη μέσα στην εναλλαγή των κυμάτων της.

Οι σιδηροδρομικοί σταθμοί: οι μεγάλοι πρωτεύουσινικοί σταθμοί που αντηχούν σαν χοάνες, θαμποί από σιμούς, γκριζοί και χειμωνιάτικοι, όσο και να λάμπει ο ήλιος έξω. Οι μικροί, επαρχιώτικοι σταθμοί, απομονωμένα φιλάκια μέσα σε μια ερημιά, όπου αμφιβάλεις αν θα σταματήσει ποτέ κάποιο τρένο. Δυο κόκκινα φώτα, σαν ξάγρυπνα μάτια, τοποθετημένα χαμηλά στο τελευταίο βαγόνι, απομακρύνονται μέσα στη νύχτα. Ο επαρχιώτικος σταθμός μένει εντελώς άδειος. Τρένα του Αγγελόπουλου. Ίδού, ο κινηματογράφος προβάλλει ξανά, διαμορφώνει τις εικόνες. Προεκτάσεις, επικοινωνήματα που τρέφουν το ρομαντισμό.

Τα τούνελ: η βίαιη διακοπή στη ροή του τοπίου, το ξαφνικό βύθισμα στο τίποτα - σα να τυφλώνεσαι, όσο και να προσπαθούν τα αναμικά φώτα να παλέψουν με το σκοτάδι. Ο ρυθμικός ήχος του τρένου γίνεται εκκωφαντικό σφυροκόπημα μέσα στο στενό χώρο του τούνελ. Όχι πια θλίψη, αλλά ένας ακαθόριστος φόβος. Πού πάμε έτσι ακάθεκτοι μέσα στο έρεβος; Καιρός να προσγειωθούμε. Υπάρχουν και τα τρένα του Άουσβιτς.

Τα τρένα: Μυθολογία και λασπωμένα πόδια
της Καίτης Τσιτσέλη

Ο ΕΒΔΟΜΟΣ

Ο ΕΒΔΟΜΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ ΤΟΥ *Ευγένιου Τριβιζά*

Σκηνοθεσία
ΤΑΤΙΑΝΑ ΛΥΓΑΡΗ

Συνεργάτης σκηνοθέτης
ΑΛΚΥΩΝΗ ΒΑΛΣΑΡΗ

Σκηνικά – Κοστούμια
ΝΤΟΡΑ ΛΕΛΟΥΔΑ

Μουσική
ΣΤΑΥΡΟΣ ΓΑΣΠΑΡΑΤΟΣ

Χορογραφίες
ΖΩΗ ΧΑΤΖΗΑΝΤΩΝΙΟΥ

Συνεργάτης σκηνογράφος
ΣΜΑΡΑΓΔΑ ΚΑΝΑΡΗ

Βοηθός σκηνογράφου
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΡΩΤΑΣ

Βοηθός μουσικού – Sound Design
ΓΙΩΡΓΟΣ ΠΟΥΛΙΟΣ

Ο ΕΒΔΟΜΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ

ΤΟΥ *Ευγένιου Τριβιζά*

ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟ ΤΟΥ ΠΕΙΡΑΤΗ ΜΠΕΛΑΦΟΥΣΚ

Παίζουν οι ηθοποιοί με σειρά εμφάνισης

ΑΝΔΡΕΑΣ ΜΑΡΙΑΝΟΣ

Ευλάμπιος Χλαπατσίχλας
ο αλλεργικός Τηλεγραφητής,
Χαρίλαος Χάρωψ ο ανάληγτος Δήμιος

ΣΩΤΗΡΗΣ ΤΑΧΤΣΟΓΛΟΥ

Αχθοφόρος,
Παντεπόπτης των Ποινών

ΧΡΥΣΑΝΘΟΣ ΚΑΓΙΑΣ

Κύριος με Καναρίνι,
Πειρατής Κοκκινόγενης

ΑΝΝΕΤΑ ΚΟΡΤΣΑΡΙΔΟΥ

Κυρία με Ζουμπούλια,
Β' Αφηγήτρια,
Καλόκαρδη Αγελάδα Γαλάτεια

ΜΑΝΩΛΗΣ ΣΟΡΜΑΪΝΗΣ

Επιθεωρητής Γκραν ντε Λεγκράν
της Υπηρεσίας Διώξεως
Καταζητουμένων Φυγάδων

ΚΩΣΤΗΣ ΚΟΡΩΝΑΙΟΣ

Υπαστυνόμος Παντεσπάνης
Βοηθός του Επιθεωρητή,
Πειρατής Γαλαζογενής

ΗΡΑΚΛΗΣ ΚΩΣΤΑΚΗΣ

Γηραλέος Καθηγητής Λατινικών,
Ζιπ-Ζιπ-Ζουπαζίπ ο Κλόουν,
Πειρατής Μπελαφούσκ-Τοτσιφούσκ

ΤΖΟΥΛΙ ΤΣΟΛΚΑ

Βαρυπενθούσα Χήρα,
Εριέττα Πιρουέτα η Μπαλαρίνα,
Πιτσιλωτή Αγελάδα Λουλουδαμπέλ, Α' Αφηγήτρια

ΓΙΑΝΝΗΣ ΔΙΑΜΑΝΤΗΣ

Φραπουτσίνος Καλόγερος,
Τσιμπαλος Κλαμπατσιμπαλος
ο Ντράμερ, Πειρατής Μαυρογενής

Φωνή Εκφωνητή Οργανισμού Σιδηροδρόμων off **ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΚΟΤΖΙΑΣ**

Φωνή Μηχανοδηγού Αδαμάντιου Ντουμάνη off **ΠΑΥΛΟΣ ΧΑΪΚΑΛΗΣ**

Φωνή Μαθητευόμενου Μηχανοδηγού Φρειδερίκου Τσιφρικό off **ΧΡΗΣΤΟΣ ΓΕΩΡΓΑΛΗΣ**

Η παράσταση παίζεται χωρίς διάλειμμα • Διάρκεια παράστασης 1,50'

Κριτικές

Πραγματική εμπειρία για παιδιά – και μεγάλους – η παράσταση «Το μυστικό του πειρατή Μπελαφούσκ» του Ευγένιου Τριβιζά σε σκηνοθεσία Τατιάνας Λύγαρη στο Τρένο στο Ρουφ. Το ιδιαίτερο ενδιαφέρον θέμα που πραγματεύεται ο συγγραφέας ευτύχησε μέσα στο Βαγόνι, μαζί με έναν πλούσιο θάσαο.

Είναι πολύ λογικό να είναι διαρκώς πλήρες...

Εφημερίδα **ΤΟ ΒΗΜΑ**
Μυρτώ Λοβέρδου

Ανάπτυξη της φαντασίας και της αισθητικής

Το ταξίδι μ' ένα τρένο είτε στην πραγματικότητα είτε στα όνειρά μας, ίσως ενδεδυμένο με κάποιους συμβολισμούς, είναι μια υπέροχη περιπέτεια για παιδιά και μεγάλους. Η σκηνοθέτρια, και εμπνεύστρια του μαγικού εγχειρήματος στο θεατρικό βαγόνι, στο Ρουφ, Τατιάνα Λύγαρη, με καλλιτεχνική έμπνευση, με αισθητική ικανότητα και ευαισθησία, με φαντασία και αγάπη στα παιδιά, μας παρουσιάζει ένα μοναδικό θεατρικό δρώμενο, αλλά και μια πρωτόγνωρη εμπειρία. Ο πάντοτε δημιουργικός βιρτουόζος του είδους θεατρικός συγγραφέας Ευγένιος Τριβιζάς, συν-μηχανοδηγός στη «Φτερωτή Σαίτα», μας ταξιδεύει σε μια υπέροχη περιπέτεια – αστυνομικό θρίλερ, με απρόοπτες καταστάσεις, περίεργες εξελίξεις, όπου όλοι εμείς, παιδιά και εκπαιδευτικοί, είμαστε οι συνταξιδιώτες ενός τρένου, που κινείται (τα ηχητικά εφέ και το έντονο «ρυθμικό» και αληθοφανές τράνταγμα του βαγονιού, που δίνει ολοζώντανα την κίνηση του τρένου) και που περνά επτά σταθμούς (δεν είναι και λίγοι). Οι μικροί θεατές της παράστασης βιώνουν την εμπειρία και η ψυχή τους πλημμυρίζει από έντονα συναισθήματα, όσο και αν αντιλαμβάνονται τη θεατρική σύμβαση. Παίζουν με τους ηθοποιούς, συμμετέχουν φραστικά στα δρώμενα, ξεχνιούνται, χαίρονται, γελούν, αγωνιούν για τις εξελίξεις, κ.ο.κ.

Το θεατρικό κείμενο έχει πολλά θεματολογικά στοιχεία, τα οποία προβληματίζουν κοινωνικά τα παιδιά, διεγείρουν τη δημιουργική φαντασία τους, καλλιεργούν την καλλιτεχνική αισθητική τους, αναπτύσσουν τη γλωσσική τους ικανότητα. Η γλωσσοπλαστική ικανότητα του Τριβιζά είναι πασίγνωστη, τα λογοπαίχνια και η φαντασία στην πλοκή του μύθου, επίσης. Στο συγκεκριμένο έργο, όμως, προβληματίζει τα παιδιά για την κατάχρηση εξουσίας...

Όλοι οι ηθοποιοί αποδίδουν με μπρίο, χιούμορ, υποκριτική ικανότητα και κέφι τους ρόλους τους ξεδιπλώνοντας το ταλέντο τους. Τα σκηνικά - κοστούμια της Ντόρας Λελούδα ανταποκρίνονται στις σκηνοθετικές απαιτήσεις, η μουσική του Σταύρου Γασπαράτου ατμοσφαιρική, λυρικής διάθεσης, και οι χορογραφίες της Ζωής Χατζηαντωνίου απλές, προσαρμοσμένες στον περιορισμένο χώρο.

Εφημερίδα **ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗΣ**
Θανάσης Καραγιάννης

Τα τρένα σφύριξαν...

...και τα παιδιά επιβιβάστηκαν. Βρήκαν τις θέσεις τους, κάποια μάλιστα χρειάστηκε να βγάλουν και διαβατήρια, και είναι έτοιμα για πιο μαγικά ταξίδια. Σε χώρες άλλες, μακρινές, αλλά και σε άγνωστους γαλαξίες. Όχημά τους... Το τρένο στο Ρουφ...

...Το τρένο στο Ρουφ

Πρόκειται για ένα τρένο που δεν χρειάζεται συστάσεις. Εδώ και δώδεκα χρόνια δίνει τα διαπιστευτήριά του σε ενήλικες θεατές και λαμβάνει τις καλύτερες κριτικές για τις παραστάσεις του. Όσπου, φέτος έφτασε η στιγμή. Η μαγική συγκυρία που θα επιτρέψει στους μικρούς θεατές να γίνουν επιβάτες αυτού του θεατρικού τρένου, ξεδιπλώνοντας μπροστά στα μάτια τους μια παράσταση με πολύ νόημα, ουσία, αλληγορία, δράση, αλλά και συμμετοχή των παιδιών. Με άλλα λόγια, μια παράσταση που θα αφήσει στις παιδικές ψυχές, φεύγοντας, το στίγμα ενός θεάτρου με ποιότητα, ήθος και αξία. Το όνομα αυτής *Ο ΕΒΔΟΜΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ: Το μυστικό του πειρατή Μπελαφούσκ*. Αν ήδη, από τον τίτλο και το όνομα του πειρατή, κάτι έχετε αρχίσει να υποψιάζεστε, εμείς είμαστε στην ευχάριστη θέση να σας πούμε ότι αυτή η παράσταση οφείλεται σε μια συνεργασία που από παλιά συζητούσαν η Τατιάνα Λύγαρη και ο μεγάλος, σύγχρονος παραμυθάς του τόπου μας, ο Ευγένιος Τριβιζάς. Μια συζήτηση λοιπόν που φέτος παίρνει σάρκα και οστά και γίνεται το πρώτο θεατρικό για παιδιά που «ανεβαίνει» μέσα σε ένα τρένο και μάλιστα με ιστορία που ο Ευγένιος Τριβιζάς έγραψε ειδικά για το τρένο...

Σε αυτό το πρώτο σιδηροδρομικό θεατρικό τους ταξίδι, τα παιδιά συμμετέχουν σαν κανονικοί ταξιδιώτες και βιώνουν μία ανεπανάληπτη εμπειρία, που αρχίζει από την αποβάθρα του σταθμού και το wagon-bar του τρένου με διαβατήρια και εκπλήξεις και συνεχίζεται με πολλά interactive στοιχεία σε όλη τη διάρκεια της παράστασης.

Όσα εκτυλίσσονται μπροστά στα παιδιά... δημιουργούν την αίσθηση ενός αληθινού ταξιδιού... τα παιδιά εξοικειώνονται με το τρένο όχι μόνο ως ένα ιδιαίτερο και διαχρονικό μέσο μεταφοράς, αλλά και ως ένα μέσο πολιτισμού, ένα χώρο που καλλιεργεί την επικοινωνία, τη γνώση και τη φαντασία.

Το Γάλο

Μουσική Σταύρος Γασπαράτος

400 ρη μαρ

για γά το

A γό τα ης

601

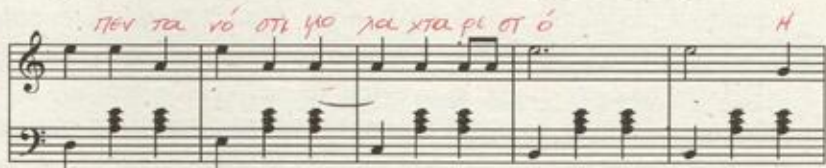
τά τα άλλα προ τι μύ χί λες φο ρές το

γά γα γά γα με εά τα σκια φρό

πεν τα νό στε γο λα χτα ρι στ ό Η

ρεί ση τω με ου νε παί ρνει με τρε ράινει

με ενφ ράι νει σε μου φράϊνενα φρι

τρά η έν as κα έος σε μου φράϊ νει

ρου φά ω με παυ τά ρα για ο

ΜΠΕΛΑΦΟΥΚ

Σχέδια Κοστούμιών
Ντόρα Λελούδα

ΚΑΤΑΖΗΤΕΙΤΑΙ

γράφει ο Χάρης Μπόσινας

Βιογραφικό κλόουν Ζιπ-Ζιπ Ζουπαζίπ

Το όνομά μου είναι Ζιπ Ζιπ Ζουπαζίπ. Τουλάχιστον μ' αυτό το όνομα θέλω να με ξέρουν, να με θυμούνται. Βίμαι επαγγελματίας κλόουν καθ' έξη. Κάνω αστείες γκριμάτσες, λέω ιστορίες με το σώμα μου, ανέκδοτα κι αν με τίποτα απ' αυτά δε γελάσετε, μπορώ απλά να σας δείξω τον κύλο μου. Αυτό πάντα πιάνει.

Δεν είμαι μεγάλος στην ηλικία, το βλέπετε αυτό άλλωστε. Βίμαι πολύ γέρος μέσα μου, αυτό δεν το βλέπετε. Γεννήθηκα πριν από τριάντα χρόνια στο πίσω κάθισμα ενός αυτοκινήτου μετά από 8,5 μήνες στην κοιλιά μιας πολυάσχολης δικηγόρου, που δούλευε μέχρι και λίγα λεπτά πριν αποφασίσω να «σκάσω μύτη» εγώ. Ο πατέρας μου, επίσης δικηγόρος -μεγαλοδικηγόρος για την ακρίβεια- προσπάθησε να την πάει στο νοσοκομείο με το ολοκαίνουριο, πανάκριβο αμάξι του, αλλά ήμουν πολύ ανυπόμονος. Βίμαι σίγουρος πως ο πατέρας μου μετάνιωσε που προσπάθησε, μιας και δε σεβάστηκε τα ολοκαίνουρια δερμάτινα καθίσματα της πολυτελούς αγαπημένης του. Γλίτσησα στη ζωή με ένα ζαρωμένο θράσος, που ποτέ δεν εκτίμησαν οι γονείς μου. Από τότε μεγαλώνω ερήμην τους. Ευτυχώς.

Μόνος μου σε ένα τεράστιο σπίτι, από το μεγαλύτερο μέρος του οποίου ήμουν ισόβια εξορισμένος, άρχισα να στήνω παιχνίδια με τους φίλους μου. Τους έπαιζα όλους εγώ. Κι ενώ στην αρχή ήταν κανά δυο σχεδόν διάφανα

διαολάκια, σιγά σιγά γίναμε πολλοί και όλοι μας είχαμε σάρκα και οστά. Τα παιχνίδια μας με τον καιρό γίνονταν όλο και πιο πολύπλοκα. Στήναμε κάθε λογής περιπέτεια. Στην αρχή οι ιστορίες μου ήταν εφτασφράγιστα μυστικά. Σιγά σιγά όμως έγιναν πιο θαρραλέες και αναζήτησαν αποδοχή. Το πρώτο μου κοινό ήταν η μαγείρισσα του σπιτιού και μια μετανάστρια που δε μιλούσε καλά τη γλώσσα μας και έπαιζε τη νταντά μου. Καμμένο κορίτσι, το ρόλο της τον «πάσαρε» η μάνα μου, η οποία συνέχισε να είναι πολυάσχολη. Καμιά φορά τρόμαζα όταν συναντούσα τους γονείς μου στο σπίτι που εγώ ήμουν φυλακισμένος κι εκείνοι σπάνια επισκέπτονταν. Και τρόμαζαν κι αυτοί. Σεχνούσαν ότι μεγάλωνε εκεί κι ένα παιδί.

Όταν, λοιπόν, πήρα το πρώτο μου χειροκρότημα από τη μαγείρισσα και τη νταντά ήταν και η πρώτη φορά που επικοινωνήσα ουσιαστικά με πραγματικούς ανθρώπους. Τους έκανα μια σειρά από σκετσάκια που είχαμε πάντα πρόχειρα με τ'α παιδιά. Και εκείνη τη στιγμή που οι δυο γυναίκες γελούσαν χαρούμενα και με χειροκροτούσαν εγώ βρήκα τι ήθελα να γίνω όταν μεγαλώσω. Πράγμα πολύ σημαντικό όταν είσαι παιδί γιατί συνέχεια σε ρωτάνε. «Κλόουν, θα γίνω» έλεγα και πάντα ήμουν ο μόνος που συνέχιζε να χαμογελάει περήφανα. Έγινα. Και δεν είμαι τυχαίος, έχω πτυχία που αποδεικνύουν πως δούλεψα με πά-

θος, μελέτησα σε βάθος και ανέλυσα απεριόριστα μέχρι να αντιμετωπίσω πρόσωπο με πρόσωπο το όνειρό μου. Διέπρεφα στη θεωρία, ήμουν διεστραμμένα επιμελής. Την πράξη δεν πρόλαβα να τη χαρώ. Γιατί τότε στις εκλογές νίκησε με συντριπτική πλειοψηφία ο Μαρόνιος Βουρδουλούμ, πολύ καλός φίλος των γονιών μου, και αποφάσισε πως οι καλλιτέχνες είναι άχρηστοι στο δικό του κράτος. Το κατείχε πια.

Οι γονείς μου ήταν ενθουσιασμένοι κι εγώ παράνομος. Ποτέ δεν καταφέραμε να συντονιστούμε. Δεν ήξεραν καν ότι είχα φύγει πια από το σπίτι και ζούσα στη σκοτεινή πλευρά της πόλης. Μαζί με άλλους άχρηστους, πάσης ειδικότητας, στήναμε παράνομες παραστάσεις εδώ κι εκεί. Στην αρχή δεν ήμασταν λίγοι και οι παραστάσεις μας πλημμύριζαν με κόσμο και χαρές. Σε λίγους όμως μήνες όλα άλλαξαν. Οι μετεκπαιδευμένοι καλλιτέχνες γίνονταν συχνά οι χειρότεροι εχθροί μας. Οι εκτελέσεις έφεραν το φόβο να συγκατοικήσει με τους πολίτες. Οι παράνομοι σαν εμένα εξαφανίζονταν με γεωμετρική πρόοδο και πριν ο Βουρδουλούμ γιορτάσει τον ένα χρόνο στην εξουσία τα πορτρέτα στους δρόμους ήταν μόνο τρία. Οι δικοί μου παρέμειναν χαρούμενοι και μια μάλλον καθόλου κολακευτική φωτογραφία μου κυκλοφορεί σε όλη τη χώρα με τη λέξη «καταζητούμενος» από κάτω να την προσδιορίζει. Όρα να την «κάνω».

ΚΑΤΑΖΗΤΕΙΤΑΙ

Βιογραφικό μπαλαρίνας Εριέττας Πιρούετας
Χ. Μπ.

Εχετε δει αυτό το όνειρο που πετάς; Το λατρεύω αυτό το όνειρο! Δεν έχεις βάρος και πετάς σαν πεταλούδα, τόσο ελαφρύς. Και μπορείς να πας γρήγορα, αργά, πάνω, κάτω, όπως θες. Και το χαμόγελο ξεκινάει να σχηματίζεται από πολύ βαθιά μέσα σου. Δεν μπορεί, θα το έχετε δει κι εσείς. Έτσι νιώθω όταν χορεύω. Ξαν πεταλούδα σ' όνειρο.

Από παιδί, τα πόδια μου δεν ήθελαν να περπατάνε -άργησα πολύ να κάνω τα πρώτα μου κανονικά βήματα- προτιμούσαν να χορεύουν. Η μητέρα μου θύμωσε που στροβιλιζόμουν στο πεντακάθαρο σαλόνι της με το πέπλο του υφικού της που είχα βρει στη σοφίτα. Κάθε μου στροφή αναστάτωνα την υστερική ευταξία του σπιτιού μας και της μνήμης της. Εγώ συνέχιζα να διηγούμαι τις ιστορίες μου με το λευκό πέπλο στη μέση σαν κύκνος. Η μητέρα μου, αφού βαριόταν να ξεφωνίζει στον κύκνο που είχε εισβάλλει στο σαλόνι της, έπιανε την καρδιά της και κατέρρεε στην πιο κοντινή πολυθρόνα για να θρηνησει το νεκρό πατέρα μου, που αποφάσισε να «φύγει» όταν εγώ ερχόμουν στη ζωή. Με διαφορά ωρών. Αυτό το κόλπο της μητέρας πάντα έπιανε. Ο κύκνος αποχωρούσε ηττημένος στο δωμάτιο του, όπου μόνο να αναπνεύσει επιτρεπόταν. Έκλεινα τα μάτια και χόρευα στο κεφάλι μου. Είχε πολύ πλάκα και μόνο εγώ μπορούσα να το δω.

Όταν έγινα δεκατεσσάρων η μητέρα μου, για καλή μου τύχη, ερωτεύτηκε και με συγχώρησε επιτέλους που γεννήθηκα. Άρχισε να μου κάνει τα χατίρια και το εκμεταλλεύτηκα χωρίς δεύτερη σκέψη. Ζήτησα μαθήματα μπαλέτου. Και το όνειρο έγινε αληθινό. Κατάφερα με κόπο και διαρκή άσκηση να σπουδάσω στην Κρατική Σχολή Μπαλέτου, απ' όπου και αποφοίτησα δεύτερη σε βαθμολογία στο έτος μου. Δεν πρόλαβα να πανηγυρίσω για την επιτυχία μου και μια ακόμα μεγαλύτερη βρήκε τη θέση της στη ζωή μου. Με προσέλαβαν στο Εθνικό Μπαλέτο. Ήμουν ευτυχομένη, θα πετούσα σε όνειρα και θα με πλήρωναν γι' αυτό!

Οι εκλογές δεν με ένοιαζαν καθόλου τότε. Δεν τις καταλάβαινα και ήμουν πολύ απασχολημένη να χορεύω επάξια πίσω από τους πρώτους χορευτές. Σεχώρισα γρήγορα και έφτασα να γίνω κι εγώ Πρώτη. Θα χόρευα *Ρωμαίο και Ιουλιέτα*, αλλά το Εθνικό Μπαλέτο έκλεισε αμέσως μετά το διάταγμα του Βουρδουλούμ για αντιπαραγωγικά επαγγέλματα και την κατάργηση όλων των χώρων φυγαγωγίας. Η προμέρα δεν έγινε ποτέ. Τότε έμαθα για τις εκλογές και πόσο λάθος έκανα μέσα στην αδιαφορία μου να μην πάω να ψηφίσω ή μάλλον να καταψηφίσω αυτόν τον φριχτό άνθρωπο. Γύρισα να μείνω με τη μητέρα και τον πατριό μου. Φυλακίστηκα και πάλι στο παιδικό μου δωμάτιο και η

μητέρα μου έστειλε, χωρίς να με ρωτήσει, αίτηση για τα ΚΜΕΧ. Εκεί θα με έκαναν παραγωγική σε κάτι απόλυτα βαρετό, που κανείς άλλος δεν θα ήθελε να κάνει. Λες κι ο κύκνος θα σταματήσει να χορεύει αν του βγάλεις το πέπλο.

Το έσκασα από το σπίτι για δεύτερη φορά. Συνάντησα ένα κοπάδι κύκνους να φάγνουν μια κρυφή σκηνή ν' ανεβάσουν παράνομα τη *Λίμνη των κύκνων*. Πήγα μαζί τους. Τι παράνομο μπορεί να υπάρχει σ' αυτό; Ξεκινήσαμε καμιά εικοσαριά και μείναμε οι πέντε. Βρήκαμε μια συμπαθητική φωλιά και ορίσαμε προμετέρα. Αλλά κάποια από αυτές που έφυγαν μας πρόδωσε και η αστυνομία δεν μας άφησε να κάνουμε το εντυπωσιακό μας φινάλε. Είχαμε μαζέψει ένα κοφίνι πούπουλα από τις φωλιές των πουλιών στη λίμνη και θα τα ρίχναμε από ψηλά λίγο πριν την τελευταία μας απόλυτα συγχρονισμένη πιρούετα. Εκεί κρύφτηκα και οι ανόητοι δεν μπόρεσαν να πιστέψουν πως θα χωρούσε άνθρωπος μες στο κοφίνι και δεν το έφαζαν. Έκλεφα από το σπίτι μου χρήματα και τα παλιά πένθιμα ρούχα της μητέρας μου και θα φύγω. Εγώ θέλω να πετάω.

Α, ναι, είμαι η Εριέττα Πιρούετα. Πρίμα Μπαλαρίνα θα με είδατε στις αφίσες στους δρόμους. Όχι, δεν είναι από παράσταση - καταζητούμαι. Αλλά δεν θα με αναγνωρίζατε αν με βλέπατε. Τώρα παίζω άλλο ρόλο.

Βιογραφικό ντράμερ Τσίμπαλου Κλαμπατσιμπαλου

Κλαμπατσιμπαλος ήταν το παρατσούκλι μου από το Γυμνάσιο. Επειδή κοπανούσα όλη την ώρα ότι έβρισκα μπροστά μου. Τα στυλό ήταν οι καλύτερες μπαγκέτες. Λέξη δεν έγραφα και αγόραζα μια δωδεκάδα στυλό την εβδομάδα. Ε, βάρα βάρα σπάνε, μη νομίζεις. «Κλαμπατσιμπαλε έξω», αυτό άκουγα από τους καθηγητές, «Κλαμπατσιμπαλε δώσε», φώναζαν οι συμμαθητές μου. Ούτε κατάλαβα πώς το τέλειωσα το Γυμνάσιο με τόσες αποβολές και τόσο λίγη μελέτη. Δεν ήμουν τεμπέλης. Σου λέω όλη την ώρα βάραγα. Μόνος μου έμαθα ντραμς.

Το Τσίμπαλος είναι δικό μου. Τσίμπαλος Κλαμπατσιμπαλος, σου μένει. Γιατί στη σόουμπιζ το όνομα έχει σημασία, πρέπει να σου μένει. Το πραγματικό μου δε στο λέω. Θα το κρατήσω μυστικό. Το υποσχέθηκα στον πατέρα μου. Μου είπε μια μέρα πολύ τρυφερά μ' ένα χαστούκι για να σφραγίσει τα λόγια του, «Κάνε ό,τι θες στη ζωή σου, αλλά το όνομά μου δε θα το ξεφτιλίσεις». Θύμωσα και του το υποσχέθηκα. Δε θα το χρησιμοποιήσω ποτέ στη δουλειά. Αυτός έχασε. Γιατί εγώ είμαι αστέρι. Γεννημένος, πώς το λένε. Έχω σουξέ. Ο Τσίμπαλος Κλαμπατσιμπαλος έχει το κοινό του. Αυτό είναι σίγουρο. Τώρα με ξέρουν μόνο σ' αυτή την πόλη, σε λίγο καιρό όμως θα είμαι γνωστός σαν τον Θεό. Κι αν μ' άκουγε η μάνα μου θα έφτυνε στον κόρφο της σοκαρισμένη τρεις φορές, που βάζω το Θεό με τα μούτρα μου. Αλλά έτσι είμαστε εμείς οι καλλιτέ-

χνες, μουρλοί και λέμε ό,τι γουστάρουμε.

Άντε να το εξηγήσεις στους γέροντες μου. Ο πατέρας μου είχε καφενείο. Τώρα το έκλεισε, πριν πέντε μήνες, που φοβήθηκε μήπως είναι κι αυτός πᾶράνομος. Από μόνος του το σκέφτηκε. Πήρε σύνταξη και άραξε σπίτι. Μη νομίζεις, είχε κουραστεί κιόλας. Η μάνα μου, θεούσα όσο δεν πάει, μιλάει όλη μέρα για τον αδερφό της τον καλόγερο. Αριστείδη τον λένε, αλλά στο μοναστήρι τον φωνάζουν Αμβρόσιο. Έχει μεγάλη θέση στο μοναστήρι και η μάνα μου περηφανεύεται και του μπαλάνει τα ράσα σα να είναι κάποιου Αγίου. Εγώ για μαλάκα τον έχω. Την έφαγε τη μάνα μου να μη με αφήσει να γίνω μουσικός, γιατί αυτές οι δουλειές λέει, είναι του σατανά. Κάτι τέτοιοι μας φόρτωσαν τον Βουρδουλούμ στο σβέρκο. Εγώ όμως μουσικός γεννήθηκα και δεν ακούω κανέναν.

Ντράμς σου είπα, έμαθα μόνος μου. Ηλεκτρική κιθάρα όμως μου έμαθε ο Γκαγκάς. Παρατσούκλι κι αυτονού. Με τον Γκαγκά γνωριστήκαμε τη χρονιά που πήρα με τα χίλια ζόρια το απολυτήριο. Αυτός ήρθε από άλλο σχολείο γιατί μετακόμισε με τους δικούς του στα μέρη μας. Μ' άκουσε να παίζω ντράμς με δυο στυλό πάνω σ' ένα άδειο κουβά μπογιάς που είχα βρει πεταμένο στο προαύλιο. Γίναμε φίλοι απ' την πρώτη μέρα. Βίχαμε την ίδια μούρλα με τη μουσική. Αυτός στο σπίτι του είχε άπειρους δίσκους. Οι γονείς του τον άφησαν. Εγώ, τους δικούς μου πέντε τους έκρυβα στην αυλή μέσα σε μια ερ-

γαλειοθήκη που ο πατέρας μου δε χρησιμοποιούσε ποτέ. Ο Γκαγκάς είχε και ηλεκτρική κιθάρα. Τρελάθηκα την πρώτη φορά που την είδα. Μου είπε να κάνουμε συγκρότημα οι δυο μας. Ναι, είπα και δεν είχα ούτε μπαγκέτες ακόμα.

Κάναμε πρόβες σ' ένα μαγαζί με μουσικά όργανα που είχε ένας φίλος των γονιών του Γκαγκά. Έχει κλείσει τώρα. Μέσα σε δύο χρόνια μας ήξερε όλη η πόλη. Παίζαμε στα καλύτερα στέκια. Θα κάναμε και δίσκο, αλλά αυτός ο κεφάλας ο Βουρδουλούμ, που πολύ θα ήθελα να τον σπάσω στο ξύλο μαζί με τον θείο Αμβρόσιο, απαγόρευσε τη μουσική. Μπορώ να σταματήσω να αναπνέω, πώς να σταματήσω να παίζω μουσική; Εγώ απ' τις μπαγκέτες παίρνω το οξυγόνο που χρειάζομαι.

Με τον Γκαγκά συνεχίσαμε να παίζουμε κρυφά και μετά την απαγόρευση, αλλά η μάνα μου άκουσε τον θείο μου και μας έδωσε στην αστυνομία. Τον Γκαγκά τον πιάσανε, είναι στα ΚΜΒΧ τώρα και τον μετεκπαιδεύουν σε τρομπαδόρο. Εγώ χώθηκα σε μια θήκη βιολοντσέλου που τη χρησιμοποιούσαμε για βαλίτσα και τη σκαπούλαρα. Έχω την κιθάρα του Γκαγκά πάντα μαζί μου. Την έσωσα. Κρύβομαι μαζί της γιατί γεμίσαμε σπιούνους και πια είμαι μεγάλη φίρμα. Η φωτογραφία μου που έβαλαν στους δρόμους δεν είναι κακή, αλλά αυτό το «καταζητείται» από κάτω είναι πολύ επικίνδυνο. Θα φύγω, δε λέει πια σ' αυτή τη χώρα. Εγώ ένα ξέρω: Η μουσική μας οδηγεί!

ΤΑΞΙΔΙΑ ΤΟΥ ΝΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΨΥΧΗΣ ΜΑΣ...

Καθώς διάβαζα το θεατρικό έργο του Ευγένιου Τριβιζά *Ο Έβραμος Σταθμός*, προτού ακόμα ξεκινήσει το σκηνικό του ταξίδι, έπιασα τον εαυτό μου να είμαι ένας από τους συνεπιβάτες που παρακολουθεί με ενδιαφέρον και αγωνία το ξετύλιγμα του ταξιδιού από σταθμό σε σταθμό, από πόλη σε πόλη, από ιστορία σε ιστορία.

Όταν τελείωσα το διάβασμα, παραδόξως το ταξίδι συνεχίστηκε. Στην αρχή νόμισα ότι είναι μια μοναχική συνέχεια, καθώς στο μυαλό μου έρχονταν τα δικά μου ταξίδια. Όχι τόσο αυτά με τα οποία επισκέπτεσαι ξένους τόπους, αλλά κυρίως τα άλλα, τα πιο δύσκολα και απαιτητικά, αυτά τα εσωτερικά ταξίδια, στα οποία μέσα από προσωπικές διαδρομές και διαπροσωπικές αναζητήσεις ψάχνεις τους δικούς σου εσωτερικούς προορισμούς, αυτά στα οποία συχνά χάνεσαι, αποπροσανατολίζεσαι, πας εκεί που οι άλλοι θεωρούν ότι είναι σημαντικό να πας, κατευθύνεσαι από εξωτερικές επιταγές και απαγορεύσεις, μπλέκεσαι σε δαιδάλους και διαδρόμους περιέργους, ώπου... αν είσαι αρκετά γενναϊόδωρος με τον εαυτό σου, αρχίζεις να ακούς τις εσωτερικές σου φωνές που γίνονται πυξίδες σου: την απογοήτευση, την πείση, το θυμό, την απελπισία κάθε φορά που απομακρύνεσαι από τον προορισμό σου και αντίστοιχα την ικανοποίηση, την εσωτερική επιβράβευση, την ελευθερία, όταν η πορεία σου πλησιάζει στον προσωπικό σου στόχο, τις βαθύτερες ανάγκες σου.

Σε αυτό το σημείο συνειδητοποίησα για άλλη μια φορά ότι μάλλον η πορεία μου δεν είναι μοναχική, ότι κάπου εκεί, σε έναν κοινό προορισμό, συναντούνται τα ταξίδια όλων των ανθρώπων. Καθένας βέβαια, μέσα από το δικό του δρόμο, άλλοι είναι συνεπιβάτες στο ίδιο τρένο, άλλοι σε διαφορετικά, όμως ο προορισμός είναι κοινός: η επικοινωνία, η ελευθερία, η αποδοχή, το μοίρασμα, το νοιάξιμο, η ανακάλυψη και ο σεβασμός των αναγκών μας.

Αυτές είναι μερικές μόνο από τις πυξίδες που καλούμαστε να αναγνωρίσουμε στον εαυτό μας και τους άλλους. Το δύσκολο και συνάμα συναρπαστικό είναι ότι στην κοινή αυτή επιδίωξη καθένας καλείται να δώσει την προσωπική του απάντηση, να χαράξει την προσωπική του πορεία μέσα από τους δικούς του δρόμους. Αυτή όμως, είναι έτσι κι αλ-

λιώς η μαγεία του ταξιδιού: η διαρκής αναζήτηση, η αμφισβήτηση, η έκπληξη, η ανακάλυψη, η υπέρβαση...

Η μεγάλη πρόκληση που δημιουργεί αυτή η παράσταση για όλους τους ενήλικες που θα συνοδεύσουν τα παιδιά, είτε από το ρόλο του δασκάλου, είτε από το ρόλο του γονέα είναι, όχι μόνο να επιτρέψουν αλλά και να παρακινήσουν τα παιδιά να ζήσουν αυτή τη μαγεία. Να επιτρέψουμε όλοι μας στα παιδιά μέσα από το παράδειγμά μας και κυρίως μέσα από τον έμπρακτο καθημερινό σεβασμό μας στη μοναδική και ξεχωριστή ύπαρξη του καθενός να ανακαλύψουν το δικό τους

πρόσωπο, να αντέξουμε να γίνουμε τα μολύβια και τα χρώματα που εκείνα θα αξιοποιήσουν με τον τρόπο που θεωρούν πιο ταιριαστό για τη ζωγραφιά της ζωής τους, να τους επιτρέψουμε να γίνουν οι οδηγοί στο ταξί-

δι τους κι εμείς οι συνοδοιπόροι τους. Η προσπάθειά μας όλα αυτά τα χρόνια εστιάζεται σε αυτόν ακριβώς το στόχο, δηλαδή να διδαχθούν τα παιδιά από τους δασκάλους και τους γονείς τους εκείνες τις κοινωνικές και συναισθηματικές δεξιότητες που θα τους επιτρέψουν να ακολουθούν τα δικά τους ταξίδια. Μάλιστα, είμαι ευτυχής που η πρόσκληση αυτή συμπίπτει χρονικά με τη συνάντηση και της δικής μας ομάδας με την τέχνη, μέσα από διαφορετικές οδούς, αφού κάποιες από τις τελευταίες μας προσπάθειες εστιάζουν στο να προσεγγίσουμε και να περάσουμε στα παιδιά κάποια μηνύματα μέσα από τα παραμύθια, τη δραματοποίηση, την τέχνη...

Αποδέχθηκα με χαρά την πρόσκληση της Τατιάνας Λύγαρη, το έργο της οποίας είναι πάντα μια εγγύηση για ποιότητα δημιουργικότητα, για να συμμετέχω κι εγώ στο ταξίδι του «Τρένου στο Ρουφ». Την ευχαριστώ που μου έδωσε τη χαρά, με αφορμή το εξαιρετικό θεατρικό κείμενο του Ευγένιου Τριβιζά, να βρω κι άλλους συνταξιδιώτες με τους οποίους μοιραζόμαστε κοινούς στόχους, κοινά οράματα και κοινές αγωνίες, από διαφορετική θέση ο καθένας. Παρόλο που γνωρίζεις ότι υπάρχουν, είναι πάντα πολύ ελπιδοφόρο και ανακουφιστικό να τους συναντάς και από κοντά...

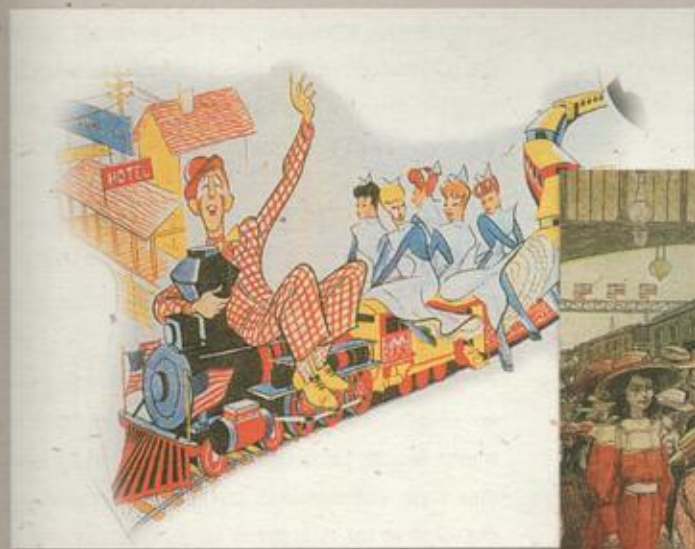
Καλό δρόμο, καλό ταξίδι σε όλους...

ΣΙΣΣΥ ΧΑΤΖΗΧΡΗΣΤΟΥ

Καθηγήτρια Σχολικής Ψυχολογίας Πανεπιστημίου Αθηνών

...α...
Παζιδια του νου και της ψυχης

Η ΑΔΙΟΡΑΤΗ ΛΟΓΟΚΡΙΣΙΑ

Στην ιστορία υπήρχαν καλύτεροι τρόποι για να ελέγξει κανείς τα μυαλά και τις διαθέσεις των ανθρώπων από το να διώξει τους καλλιτέχνες και να απαγορεύσει την τέχνη. Η λογοκρισία και η εξαγορά έπαιζαν πάντοτε σπουδαιότερο ρόλο. Σήμερα, βέβαια, καμιά εξουσία δεν παραδέχεται ότι ασκεί λογοκρισία, και κανένας πολιτικός σύμβουλος δεν την ονομάζει με το όνομά της. Ούτε βέβαια κανείς καλλιτέχνης παραδέχεται ότι εξαγοράζεται. Κι όμως, η λογοκρισία και το επάγγελμα του λογοκριτή δεν θεωρούνταν πάντοτε ντροπή. Τον καιρό της Δικτατορίας του Μεταξά, σπουδαιόι στην εποχή τους συγγραφείς είχαν προσληφθεί από την δικτατορία για να ασκούν λογοκρισία. Δεν εργάζονταν μόνο με ζήλο, αλλά θεωρούσαν ότι βοηθούσαν να γίνει πιο ηθική και καλύτερη η κοινωνία. Μερικοί μάλιστα θεωρούσαν ότι συνέβαλαν να βελτιωθεί και η τέχνη! Και ας μην νομίσουμε ότι αυτά γίνονταν στην «καθυστερημένη» Ελλάδα. Έως τη δεκαετία του 1970 παρόμοιες απόψεις εξέφραζαν και οι ισπανοί λογοκριτές και υπερηφανεύονταν για το επάγγελμά τους. Κι όσοι πιστεύουν πως όλα αυτά εξέφραζαν τον καθημερινό φασισμό, προφανώς δεν θα έχουν ακούσει για τον σοβιετικό Αντρέι Ζντάνοφ και τις θεωρίες του για τα καθήκοντα των καλλιτεχνών και των συγγραφέων, ούτε βέβαια για τον μακαρθισμό στην Αμερική και το ρόλο τους στη εκκαθάριση του Χόλυγουντ από τα «νοσηρά» στοιχεία.

Μα δεν ανήκει η λογοκρισία και ο έλεγχος της καλλιτεχνικής παραγωγής σε εποχές παθολογικές, σε παρεκβάσεις από την πορεία ανάπτυξης του πολιτισμού και της δημοκρατίας; Κατηγορηματικά όχι! Ας σκεφτούμε τη Μεταρρύθμιση, το Λούθηρο και τους Καλβινιστές. Ευνόησαν τη μουσική –που χαίρομαστε ακόμη σήμερα– αλλά δεν τα είχαν πολύ καλά με τους ζωγράφους και ακόμη χειρότερα με τους θεατρίνους! Αυτούς τους τελευταίους ούτε ο δικός μας Μακρυγιάννης τους ήθελε και θεωρούσε κατάντια την εμφάνιση του θεάτρου στην απελευθερωμένη Ελλάδα. Ο ίδιος ο Σαίξπηρ, που τόσα πρόσφερε στο να αποκτήσουν οι συμπολίτες του της Ελισαβετιανής εποχής αγγλική συνείδηση, τράβηξε τα πάνδεινα από τους λογοκριτές της α-

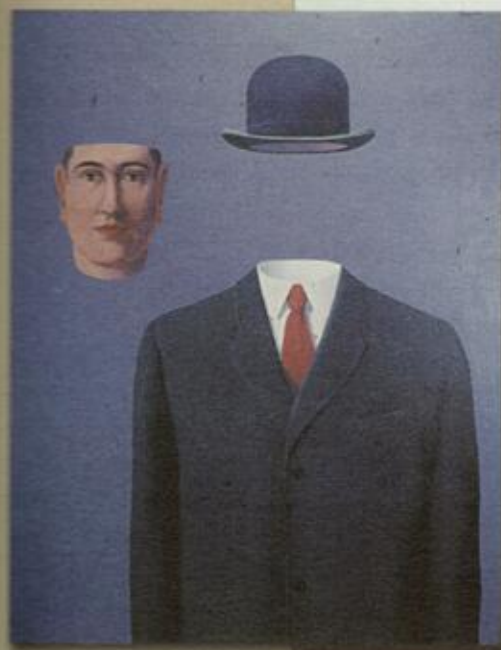
γαπημένης του βασίλισσας. Στην Αναγεννησιακή Φλωρεντία ο Σαβοναρόλα κήρυξε την επανάσταση του ευσεβούς λαού εναντίον των πλούσιων και των καλλιτεχνών τους καίγοντας στις πλατείες τα έργα τους. Ας μην μιλήσουμε για τα βυζαντινά χρόνια, γιατί τό περιεργο δεν ήταν η λογοκρισία, αλλά η ελευθερία. Ό,τι σώθηκε από την αρχαία γραμματεία ήταν ό,τι, τελικά, επέτρεψαν οι χριστιανοί παιδαγωγοί. Λογοκρισία και παιδαγωγική πήγαιναν συχνά μαζί. Και τα δύο είναι μια μηχανική των μυαλών, των συναισθημάτων και των ψυχών. Ξεκινώντας από τον Πλάτωνα που εξόρισε τους ποιητές από την πολιτεία του, πολλά κινήματα, θεωρίες κοινωνικής αλλαγής και καθεστώτα είδαν στην τέχνη κάτι επιθυμητό και ταυτόχρονα επικίνδυνο. Επιθυμητό να την κατακτήσουν και να τη θέσουν στην υπηρεσία των στόχων τους. Για να τους ενισχύσουν με τη γοητεία της τέχνης. Επικίνδυνο, γιατί η τέχνη πυροδοτούσε τη φαντασία και μπορούσε να ενθαρρύνει ή να εμπνεύσει έκκεντρες ή ανεξέλεγκτες συμπεριφορές.

Αλλά προσοχή! Η τέχνη για την οποία μιλάμε σήμερα και την προικίζουμε με τόσες ιδιότητες και χαρακτηριστικά δεν ήταν, σε παλαιότερες εποχές, «η» Τέχνη! Δεν είχε δηλαδή αυτονομηθεί από τις καθημερινές δραστηριότητες και συμπεριφορές ένας ιδιαίτερος χώρος που δημιουργούσε κύρος και ασυλία. Η ελευθερία του καλλιτέχνη για την οποία μιλάμε σήμερα ήταν άνευ νοήματος σε παλιότερες εποχές. Γι' αυτό και η λογοκρισία ή η απαγόρευση της τέχνης ήταν αδιόρατη. Κανείς λ.χ. δεν κατηγορήσε τον Αύγουστο ως λογοκριτή στην αρχαία Ρώμη, παρά τις επεμβάσεις του στην τέχνη. Άλλωστε, όχι μόνο στην αυτοκρατορία, αλλά και στην αρχαία δημοκρατία ήταν αδιανόητα τα ανθρώπινα δικαιώματα. Διαφορετικά ο Σωκράτης θα είχε μακροημερεύσει στη φιλότιχη Αθήνα.

Όλα αυτά βέβαια δεν γράφονται για να σχετικοποιηθεί η κρίση μας για τη λογοκρισία, αλλά, αντίθετα, για να γίνουμε πιο ευαίσθητοι στο να διακρίνουμε τις αδιόρατες ή αναπάντεχες μορφές της.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΛΙΑΚΟΣ
Ιστορικός, Καθηγητής του Πανεπιστημίου Αθηνών

η αδιόρατη λογοκρισία

ΤΕΧΝΗ, ΠΑΡΑΛΟΓΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΓΕΛΟΙΟΤΗΤΑ ΣΤΙΣ ΕΛΛΗΝΙΚΕΣ ΔΙΚΤΑΤΟΡΙΕΣ ΤΟΥ 20ού ΑΙΩΝΑ

Ο παραλογισμός, η γραφικότητα και η γελοιότητα ενός δικτατορικού καθεστώτος δεν είναι τόσο αυτούσια συστατικά στοιχεία του, όσο συνέπειες της αυταρχικής και ολοκληρωτικής αντίληψης και δράσης του στους τομείς της πολιτικής, πολιτισμικής και κοινωνικής ζωής. Αυτή η ολοκληρωτική και αυταρχική αντίληψη μιας δικτατορίας αποκτά μία *εκκεντρική* και *γραφική* διάσταση, όταν αφορά τις προσπάθειές της να παράγει πολιτισμό, τέχνη και αισθητική. Γιατί διακαής πόθος της αυταρχικής εξουσίας δεν είναι απλά να περιορίσει τις ελευθερίες των καλλιτεχνών και της τέχνης, αλλά να προσεταιριστεί καλλιτέχνες που θα εμπνευστούν από τα ιδεώδη της και θα δημιουργήσουν καλλιτεχνικά έργα για λογαριασμό της. Μόνο όταν η εξουσία αποκτά τη δική της *μορφή* και τη δική της *αισθητική*, μόνο τότε έχει ελπίδες να στερεωθεί και να αποκτήσει παρόν και μέλλον.

Οι ελληνικές δικτατορίες του 20ού αιώνα αποτελούν χαρακτηριστικό παράδειγμα μιας εντελώς αποτυχημένης και μετέωρης προσπάθειας δημιουργίας «πολιτισμού» και «τέχνης», καθώς το ενδιαφέρον τους αφορούσε αποκλειστικά τη νομή και κατοχή της εξουσίας. Από τη μνημειώδη γραφικότητα του δικτάτορα Παγκάλου στη δεκαετία του '20 να υποχρεώνει, με ειδική αστυνομική διάταξη, τις γυναίκες να φορούν φούστες που να απέχουν 30 εκατοστά από το έδαφος και το στομφώδη «Γ' Ελληνικό Πολιτισμό» του Μεταξά στη δεκαετία του '30 μέχρι την «Αναγέννηση του Ελληνοχριστιανικού Πολιτισμού» των συνταγματαρχών στη

δεκαετία του '60 και του '70 ως «σωτήριου δρόμου» για την επαναφορά της χώρας στις εθνικές αξίες της, οι ελληνικές δικτατορίες αναπαράγουν το ίδιο χρεωκοπημένο πολιτισμικό μοντέλο του «ελληνοχριστιανικού πολιτισμού». Η προβολή της προγονολατρίας και των ιδεωδών του ελληνοχριστιανικού πολιτισμού (Πατρίς-Θρησκεία-Οικογένεια) ως «αιώνιων ηθικών θεμελίων» της κοινωνικής και πολιτισμικής ζωής και η δημιουργία θεαμάτων εμπνευσμένων από το αρχαίο και βυζαντινό παρελθόν αποδείχτηκαν ξεπερασμένες πολιτισμικές πρακτικές, απομακρυσμένες τόσο από το ριζοσπαστισμό της ελληνικής κοινωνίας του Μεσοπολέμου, όσο και από τη νεολαία της δεκαετίας του '60 που είχε πρόσφατη την εμπειρία των Ανένδοτων αγώνων για τη δημοκρατία και των γεγονότων του Μάη του '68. Για τη δικτατορία των συνταγματάρχων βέβαια, το αποκορύφωμα της γραφικότητας έφτασε με τη θέσπιση της γιορτής της Πολεμικής Αρετής των Ελλήνων και τις γραφικές παρελάσεις αρμάτων και αρχαίων πολεμιστών στο Παναθηναϊκό Στάδιο, αλλά και με τη αυτογελοιοποίηση της ρητορικής δεινότητας του δικτάτορα Παπαδόπουλου. Οι ατέρμονοι λόγοι του, η άκρατη και ανούσια πολιτική ηθικολογία του αποτέλεσαν ένα ξεχωριστό πολιτισμικό γεγονός, που εξέθεσε και γελοιοποίησε τη δικτατορία της 21ης Απριλίου, αναδεικνύοντάς τη ως καθεστώς αποκλειστικά επικεντρωμένο στην κατοχή και νομή της εξουσίας.

ΓΡΗΓΟΡΗΣ ΘΕΟΔΩΡΙΔΗΣ
Ιστορικός, υποψήφιος διδάκτορας Παντείου Πανεπιστημίου

Τέχνη, παραγωγή και γεγονότα
του 2000 αιώνα
ΣΑΡΑ ΟΥΝΤΣ ΕΛΛΗΝΙΚΕΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΕΣ

ΑΛΚΥΩΝΗ ΒΑΛΣΑΡΗ

Γεννήθηκε στην Καβάλα. Είναι απόφοιτος του μεταπτυχιακού τμήματος σκηνοθεσίας του Rose Bruford College for Speech and Drama στο Λονδίνο και του τμήματος θεατρικών σπουδών του Πανεπιστημίου της Ουάσιγκτον.

Με την Τατιάνα Λύγαρη και την Αμαξοστοιχία - Θέατρο το Τρένο στο Ρουφ συνεργάστηκε ως βοηθός σκηνοθέτη στις παραστάσεις *Ο ΕΒΔΟΜΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ Αποιάνηση μιας κοίτης* και *Ο ΕΒΔΟΜΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ Το μυστικό του πειρατή Μπελαφουάκ* Ευγ. Τριβιζά, και *Πεντανόστιμη* Λ. Διβάνη. Με την Μέμη Σπυράτου συνεργάστηκε ως βοηθός σκηνοθέτη στις παραγωγές *Η Κυβέλη ο Βικέλας και η Σύρος* (Ντοκιμαντέρ), *Μικελάντζελος Αβλιχός* (Ντοκιμαντέρ), *Προς Δεσποινίδα Ηλέκτρα Ατρείδη* και *Συνομιλία Γλώσσας - Μουσικής*, καθώς και στο Φεστιβάλ ΑΓΩΝ 2006.

Επίσης συνεργάστηκε ως βοηθός σκηνοθέτη με το ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ. Καβάλας στις παραστάσεις *Νόρα* (σκη. Δ. Ιωάννου), *Σολωμώνεια Λίση* (σκη. Γ. Κалаϊτζή), *Γυναίκες στα Χιόνια* (σκη. Γ. Μόσχου), καθώς και στο εξωτερικό σε παραστάσεις των θεάτρων Actors Guild of Lexington (Κεντάκι, ΗΠΑ), Millfield Theatre (Λονδίνο) και Young Vic Studio (Λονδίνο).

Έχει σκηνοθετήσει τις παραστάσεις *Σκουπιδιά* (θέατρο Ράγες, 2009), *Decadence* (θέατρο Ράγες, 2008), *Star Kiss* (Εταιρεία Εγρηγορός στην Αμαξοστοιχία - Θέατρο το Τρένο στο Ρουφ, σε δική της απόδοση), *Όταν Τέλος* (θέατρο Βικτώρια - Β' Σκηνή, σε δική της διασκευή), *Ο Θάνατος και η Κόρη* και *Phygo-Giants!* (Balaqula Theatre, Κεντάκι ΗΠΑ), *Τομ Σάγιερ: Το Κυνήγι Θησαυρού* και *Ο Μυστικός Κήπος* (Ragged Edge Theatre, ΗΠΑ).

ΣΤΑΥΡΟΣ ΓΑΣΠΑΡΑΤΟΣ

Γεννήθηκε στην Πάτρα. Σπούδασε κλασική κιθάρα στο ωδείο Μόσαρτ και τζαζ αρμονία στο ωδείο Φίλιππος Νάκας, όπως επίσης και μηχανολόγος μηχανικός ενώ παράλληλα έκανε και σεμινάρια μηχανικού ήχου.

Από το 1995 δουλεύει σαν ενορχηστρωτής, μουσικός, μουσικός παραγωγός και μηχανικός ήχου. Το 1998 ίδρυσε με τον Α. Τσαλιφί

το μουσικό σχήμα Γύρω-Γύρω (κυκλοφόρησαν τρία άλμπουμ με συνεργασίες όπως του Blaine L. Reininger, Νίκου Κυπουργού κ.α.).

Τα τελευταία επτά χρόνια συνθέτει μουσική για θεατρικές παραστάσεις και παραστάσεις χορού, συνεργαζόμενος με πολλούς δημιουργούς και θεατρικές ομάδες (Βίκυ Γεωργιάδου - Αμόρε, Χρήστος Λύγκας - Πρώτες ύλες, Νικαίτη Κοντούρη - Ροές, Γιάννης Παρασκευόπουλος - Εθνικό Θέατρο, Πειραματική Σκηνή, Δημήτρης Λιγνάδης - Ιλίσσια-Βολανάκης, amorph.org - Θέατρο Νέου Κόσμου, Dock11 Βερολίνου, Τάκης Τζαμαργιάς - Πολιτεία, Θεωδωρής Αμπαζής - Θέατρο Θησεία, Λίλη Μελεμέ - Εθνικό Θέατρο, Πειραματική Σκηνή Στάθης Λιβαθινός - Φεστιβάλ Αθηνών, Βαγγέλης Θεοδωρόπουλος - Φεστιβάλ Αθηνών, Κωνσταντίνος Αρβανιτάκης - Εθνικό Θέατρο, Διαγόρας Χρονόπουλος - Θέατρο Τέχνης, Ash Bulayev - Παλλάς κ.α.), καθώς και για τον κινηματογράφο (*Ένας λαμπερός ήλιος* του Βασίλη Λουλέ, *Οξυγόνο των Ρέππα* - Παπαθανασίου, *Utopia* του Χ. Καρυπίδη, σε συνεργασία με τον Ν. Κυπουργό, *Destroy all brains!* του Δ. Εμμανουηλίδη).

Τα έτη 2006-7 συμμετείχε στην ομάδα Amorph.org (ως συνθέτης και υπεύθυνος ήχου) στο ευρωπαϊκό πρόγραμμα i-map (Integration of Media, Arts and Performance), ένα διακλαδικό πρόγραμμα συνεργασίας σε τέσσερις Ευρωπαϊκές χώρες (Ελλάδα, Γερμανία, Ολλανδία, Βουλγαρία). Συνέθεσε τη μουσική για τα εγκαίνια του νέου Μουσείου Ακρόπολης (Ιούνιος 2009).

ΓΙΑΝΝΗΣ ΔΙΑΜΑΝΤΗΣ

Γεννήθηκε στο Γιοχάνεσμπουργκ της Ν. Αφρικής. Το 1981 ήρθε στην Ελλάδα σε ηλικία 2 ετών. Ξεκίνησε να ασχολείται ερασιτεχνικά με το θέατρο ως μέλος της Ομάδας Έκφρασης κι Επικοινωνίας της Αφροδίτης Παρζακώνη υπό την αιγίδα του Πνευματικού Κέντρου του Δήμου Χολαργού. Το 2002 και για δύο χρόνια συνεργάστηκε με τον Γιάννη Αργύρη στην μουσική *Εσπερίδες*.

Σπούδασε νομικά και θέατρο στην Αθήνα και το Λονδίνο. Από το 2008 ζει και εργάζεται στην Αθήνα. Έκτοτε έχει συμμετάσχει στις θεατρικές παραγωγές *Σύγχρονες Μπιές στο Αρχαίο Δράμα* (σκη. Α. Αλεξανδράκη),

Τα λέμε στο διάλειμμα (σκη. Γρ. Χατζάκη) και *Blanching* (σκη. Ζ. Ξανθοπούλου).

Στον κινηματογράφο έχει συμμετάσχει στις ταινίες *Το κακό στην εποχή των ηρώων* του Γιώργου Νούσια, *Ψύχος* του Γιώργου Πιτόκη κ.α.. Έχει συμμετάσχει σε διαφημιστικά σποκά. Αποτελεί ιδρυτικό μέλος της διαδικτυακής καλλιτεχνικής πολιτείας Bankit.gr που δραστηριοποιείται στον χώρο της διοργάνωσης φεστιβάλ νέων καλλιτεχνών.

ΧΡΥΣΑΝΘΟΣ ΚΑΓΙΑΣ

Γεννήθηκε στη Λειβαδιά. Απόφοιτος της Δραματικής Σχολής Βεάκη (1980).

Συμμετείχε στις παραστάσεις *Τίμων ο Αθηναίος* Σαΐξπηρ και *Θεομοφοράζουσες* Αριστοφάνη (σκη. Α. Τριβιζά, Α. Π. Θ.), *Πατρός με το στανό Μολιέρου* (σκη. Ε. Βασιλικώτη), *Όρθιες* Αριστοφάνη (σκη. Χ. Κανδρεβιώτου), *Ήπειρος* Αριστοφάνη και δύο έργα για παιδιά (σκη. Χ. Τσάγκα), σε έργα για παιδιά με το θίασο 81 (σκη. Ν. Νικολάου) και με το θέατρο του Ήλιου, *Πλούτος* Αριστοφάνη (σκη. Κ. Φαρμασώνη), *Φονιάς* Μ. Ευθυμιάδη (σκη. Τ. Μαρκετάκη), *Φασουλίδες του Καταιράρα* Λόρκα (σκη. Γ. Καραχισαριδη), *Ζορμπάς* Ν. Καζαντζάκη (σκη. Γ. Ρουμούνδου), *Δάφνες και Πικροδάφνες* Δ. Κεχαϊδή (σκη. Γ. Μόρτζου), *Ξύπνα Βασίλη* Δ. Φαβά (σκη. Σπ. Παπαδόπουλου), *Βαβυλωνία* Δ. Βυζάντιου (σκη. Τ. Χρυσικάκου), *Όνειρο Καλοκαιρινής Νύχτας* Σαΐξπηρ (σκη. Κ. Καποδιστρία).

Με το Ανοιχτό Θέατρο συνεργάστηκε στις παραστάσεις *Βίβα Ασιασία*, *Τελευταία Πράξη*, *Μια κωμωδία* Ι. Καμπανέλλη, *Η κυρία με το σκυλάκι* Τσέχωφ (διασκευή Γ. Μιχαηλίδη), *Βικτωρ ή τα παιδιά στην εξουσία* Ρ. Βιτράκ, *Αθήνα του Αυτοκράτορα Άντερσεν* και *Όταν ο Σκαρίμπας κέρυξε τον πόλεμο κατά της Χαλκίδας* Γ. Σολδάτου (σκη. Γ. Μιχαηλίδη).

Το καλοκαίρι του 2001 συμμετείχε στην παράσταση *Αντιγόνη* Σοφοκλή (σκη. Γ. Κιμούλη).

Επίσης συμμετείχε στις παραστάσεις *Σωκράτης Σοκ!* και *Μεγαλείο* (σκη. Γ. Μόρτζου, με την Αθηναϊκή Λαϊκή Σκηνή), σε θεατρικά σκετς (σκη. Ιεροκλή Μιχαηλίδη με το συγκρότημα Άγαμοι Ψύται), *Μοσκόφ* Σελήμ Γ. Βιζηνίου (σκη. Κ. Ρηγάπουλου, με

θεατρικό σχίσμα υπό την αιγίδα του Πάντειου Πανεπιστημίου), *Η παράσταση συνεχίζεται* Ρικ Άμπιτ (σκην. Αντ. Αντωνίου, με τη Θεατρική Σκηνή) και στη μουσικο-θεατρική παράσταση για τη ζωή του Γ. Ζαμπέτα (Ζαμπέτας) *Μάλιστα κύριε Ζαμπέτα* (σκην. και κείμενο Θεόφλου Βερούκιου).

Συνεργάστηκε επίσης με τα κάτωθι ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ: ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ. Λάρισας *Κοντός ψαλμός αλληλουκία* (επιθεώρηση) και *Μαρία Πετραγιώτισσα* Μπιστ. (σκην. Κ. Τσιάνου), *Καφεγεία* Κ. Γκολντόνι (σκην. Β. Παπαβασιλείου), *Όνειρο καλοκαιρινής νύχτας* Σαίξπηρ (σκην. Κ. Αργυρόπουλου), *Μάγος του Οζ* και *Τα καινούρια ρούχα του βασιλιά* (Παιδική Σκηνή), ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ. Αργινίου *Φον Δημητράκης* Δ. Ψαθά και *Γουρουνάκια κουμπάρδες* Ε. Τριβιζά (σκην. Π. Παπαϊωάννου, Παιδική Σκηνή) και *Εcu-Ecu στη Β' Εθνική* (επιθεώρηση, σκην. Κ. Φαρμασώνη), ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ. Καλαμάτας *Ειρήνη* Αριστοφάνη (σκην. Κ. Μπάκα), ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ. Βέροιας *Όνειρο καλοκαιρινής νύχτας* Σαίξπηρ, *Ο ψεύτης* Κ. Γκολντόνι (σκην. Γ. Καραχισορίδη) και *Είχε δύο πιστόλια με μάτια ασπρόμαυρα* Ντάριο Φο (σκην. Δ. Έξαρχου), ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ. Λαμίας *Γεια σου τσαλιά μου* (επιθεώρηση, σκην. Π. Σκουρολιάκου), Δημοτικό Θέατρο Ρεθύμνου *Όχι τα νεφρά μου* Μ. Τσικληρόπουλου, ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ. Κρήτης *Σαλής ο μαύρος βαρκάρης* Ε. Μερκενίδου (σκην. Γ. Καραχισορίδη).

Έπαιξε επίσης στην ταινία *Κερίθρες* του Ν. Βεργίτη, στην τηλεταινία *Σούλης ο κομπάρσος* του Π. Τάσιου, καθώς και στα σεριαλ *Ρόκος Χαϊδός* του Κουτσομύτη, *Και πάλι φίλοι* του Ιερ. Μιχαηλίδη, *Η ζωή μας μια βόλτα* της Ρ. Εσκενάζυ, *Λίφτινγκ* του Χ. Ρώμα και σε τηλεοπτικές και ραδιοφωνικές εκπομπές για παιδιά.

ΣΜΑΡΑΓΔΑ ΚΑΝΑΡΗ

Γεννήθηκε στην Αθήνα. Απόφοιτος των τμημάτων Working in TV & Film Art Departments του Central Saint Martins College of Art & Design, BA Art & Design του Leeds Metropolitan University, Graphic Design (2 χρόνια) του University of Westminster, καθώς και κάτοχος BTEC Diploma in Art & Design του London Guildhall University. Από το 2001 εργάζεται ως βοηθός σκηνογράφου και ενδυματολόγου στον κινηματογράφο, την τηλεόραση

και τη διαφήμιση, στην Ελλάδα και την Αγγλία. Από τις πιο πρόσφατες συνεργασίες της *Λούφα και-ταραλλαγή* του Βασίλη Κατσίκη, *Ψυχραιμία* του Νίκου Περάκη, *Αγατώ τη μάμά σου* του Χάρη Παπαδόπουλου, *Καθρέφτη καθρεφτάκι* του Γιάννη Λαπατά, *Πανδώρα* του Γιώργου Σταμπούλοπουλου.

ΑΝΝΕΤΑ ΚΟΡΤΣΑΡΙΔΟΥ

Γεννήθηκε στη Θεσσαλονίκη. Σπούδασε θέατρο στο Θεατρικό Οργανισμό Εστία του Γιάννη Ρήγα. Συνεργάστηκε με το χοροθέατρο Ροές για δέκα χρόνια στις παραστάσεις *Παρά θιν' αλός*, *Παραστάσεις από την προσωπική μυθολογία του Έμπειρικού*, *Μορφές αιθρίας*, *Δεκτή μικρή ανατητόρα*, *Σκηνές τρέλας γυναικών*, *Χορογραφημένα αποσπάσματα από τα έργα του αρχαίου ελληνικού δράματος*.

Στο θέατρο συνεργάστηκε στις παραστάσεις *Στην Εθνική με τα μεγάλα Μ*, *Βερβιδάκη* (σκην. Μ. Τσουρουνακή), *Δωδέκατη νύχτα* Σαίξπηρ (σκην. Ε. Γεωργοπούλου), *Ο καλός άνθρωπος του Σετσουάν Μπ. Μπρεχτ* (σκην. Α. Μέντη), *Αν μια νύχτα του χειμώνα... ο Ντε Φιλίππο και ο Πιραντέλλο* (δισσκευή & σκην. Β. Παπαβασιλείου), *Νύχτες Κ. Τσέρτσιλ* (σκην. Β. Πεφάνη), *Το μίλο της Εριδος* (σκην. Π. Μουστάκη), *Κβετς Στ. Μπέρκοφ* (σκην. Ο. Ποζέλη), *Ο Μάγος της φωτιάς* (σκην. Θ. Κυριακού), *Teena Brandon Teena* (σκην. Ν. Καραγιώργου), *Ο Αριστοφάνης χορευτής* (σκην. Σ. Σπυράτου), *Playback theater* (σκην. Α. Γιώτη - Ν. Καραγιώργου), *Α! Μπα!* (σκην. Ν. Καραγιώργου), *Ο Σιμβαλένιος* (σκην. Σ. Σπυράτου).

Συνεργάστηκε επίσης με τους R. Castellucci, το Studio Υπό το Μηδέν, καθώς και με τον Στ. Κροουνάκη στην παράσταση *Zoot-5* και τον Α. Κηλαϊδώνη στην παράσταση *Αναψυκτήριο στο Γκάζι* (σκην. Σ. Σπυράτου).

Στον κινηματογράφο συμμετείχε στις ταινίες *Ακροπόλ* του Π. Βούλγαρη, *Delivery* του Ν. Παναγιωτόπουλου, *Μακριά απ' τη θάλασσα* της Σ. Λιαροπούλου (μικρού μήκους).

Στην τηλεόραση συνεργάστηκε με τους σκηνοθέτες Α. Λαζόπουλο, Α. Ζαρουπάδη, Μ. Ζαμπέλη, Α. Αγγελόπουλο, Γ. Στρατηγό, Α. Σκλάβου, Κ. Αθανασίου.

ΚΩΣΤΗΣ ΚΟΡΩΝΑΙΟΣ

Γεννήθηκε στην Πρέβεζα το 1972. Είναι απόφοιτος της Δραματικής Σχολής του θεατρικού οργανισμού Μορφές και έχει παρακολουθήσει σεμινάρια κίνησης με τη Μαίρη Τσούτη, μαθήματα ιαπωνικού χορού μπούτο με τον Masaki Iwana, σεμινάρια υποκριτικής με τη Lilo Bauß, εργαστήριο υποκριτικής-σκηνοθεσίας της Πειραματικής Σκηνης του Εθνικού Θεάτρου με τον Στάθη Λιβαθινό.

Έχει συμμετάσχει στις θεατρικές παραστάσεις *Ο Μισάνθρωπος* (2009), *Liebestodt* (2007), *Ο Ιάκωβος και ο αφέντης* του (2004), *Καίτα με* (2003) και *Σοφολογιάτες* (2002), (σκην. Θ. Αμπαζή, ομάδα μουσικού θεάτρου OPERA), *Ποιος είναι ο κύριος Κέλερμαν και γιατί λείπει αυτά τα φοβερά πράγματα για μένα* (σκην. Μ. Μαρμαρινού, 2007-2008), *Αντιγόνη* (σκην. Α. Βογιατζή, 2006-2007), *Αναζητώντας τον Οιδίποδα* (σκην. Α. Κράλη, Απομνημνής Θέατρο, 2004-2008), *Οικογένεια Νάιε* (σκην. Θ. Μοσχόπουλο, Θέατρο Πόρτα, 2004-2005), *Όνειρο Καλοκαιρινής Νύχτας* (σκην. Β. Αρδίτη, Μέγαρο Μουσικής Αθηνών, 2007), *Ο Περγλυπλίν και η Μπελίσσα* (σκην. Β. Θεοδωρόπουλο, Θέατρο Νέου Κόσμου, 1998). Έχει συμμετάσχει στις παραστάσεις χορού *Λαβύρινθος* (1996) και *7 αγόρια στο Λαβύρινθο* (1997), (χορογραφία Μ. Τσούτη, χοροθέατρο Ανάλια), *in between* (2002) και *Στη σωπή μαζί μας* (2003) (χορογραφία Μ. Νέστορα, YELP dance co).

Συμμετείχε στις ταινίες *Η κληρονόμος* του Π. Φαφούτη (2009), *Ακαδημία Πλάτωνος* του Φ. Τσίτου (2008), *Guinness* του Α. Καρδαρά (2007), *Η γυναίκα είναι... σκληρός άνθρωπος* του Α. Καφετζόπουλου (2005), *Καθίστε μέσα* του Στ. Αθανασίου (2005, μικρού μήκους), *Ο καλύτερος μου φίλος* του Γ. Λάνθιμου (2001).

Συμμετείχε στις τηλεοπτικές σειρές *Η κατάλληλη στιγμή* του Χρ. Παλιγιανόπουλου (NET, 2005) και *Καρνωτάκης* του Τ. Φαρρά. Είναι μέλος της ομάδας μουσικού θεάτρου OPERA.

ΗΡΑΚΛΗΣ ΚΩΣΤΑΚΗΣ

Γεννήθηκε στο Ηράκλειο Κρήτης. Είναι απόφοιτος της Δραματικής Σχολής του Εθνικού Θεάτρου (2009).

Συμμετείχε στις παραστάσεις *Απόδραση* στο θέατρο του Νέου Κόσμου και *Βρικολάκης Ήρεν* (Οσβάλντ) με το Θέατρο Θεσσαλονίκης.

Έχει συμμετάσχει σε ταινίες μικρού μήκους και ντοκιμαντέρ μπροστά και πίσω από τις κάμερες.

ΝΤΟΡΑ ΛΕΛΟΥΔΑ

Γεννήθηκε στην Αθήνα. Σπούδασε ζωγραφική στην École des Beaux-Arts στο Παρίσι. Παράλληλα με τη ζωγραφική εργάζεται ως σκηνογράφος, ενδυματολόγος και Art Director, τόσο στο θέατρο όσο και στον κινηματογράφο, στην Ελλάδα και το εξωτερικό.

ΤΑΤΙΑΝΑ ΛΥΓΑΡΗ

Γεννήθηκε στη Θεσσαλονίκη. Σπούδασε νομικά στο Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο και αποφοίτησε με άριστα από τη Δραματική Σχολή του ΚΘΒΕ. Σπούδασε χορό στο Χοροθέατρο της Κικής Αγραφιώτη και τραγουδί στο Μακεδονικό Ωδείο.

Ως χορογράφος εργάστηκε σε παιδικούς θιάσους και στο Μαθητικό Πειραματικό Θέατρο Θεσσαλονίκης (Βραβείο χορογραφίας στο Φεστιβάλ Ιθάκης). Ως ηθοποιός συνεργάστηκε με το Θεσσαλικό Θέατρο (*Χαιρέτα μου τον πλάτανο*), με τον Οργανισμό Ηπειρωτικού Θεάτρου (*Ο τελευταίος ασπρόκορακας*), με το Καφεθέατρο Μπουλουκί (Μολόγοι του Ντάριο Φο και επιθεωρησιακά νούμερα), με το Χοροθέατρο Θεσσαλονίκης (*Στο πανηγύρι την έχασα*) και με το ΚΘΒΕ, όπου ήταν στέλεχος για πέντε χρόνια (*Άμλετ*, *Ιάκωβος και αφέντης*, *Ο Αλαντίν και το μαγικό λυχνάρι*, *Ο Μπίντερμαν και οι εμπρηστές*, *Λυσιστράτη*, *Τρωίλος και Χρησίδα*, *Χάρολντ και Μωντ*, *Ελένη*, *Τραχίνιες*, *Εκκληροιάζουσες*, *Ο πειρασμός*, *Το μπαλκόνι κ.ά.*)

Από το 1987 ζει και εργάζεται στην Αθήνα. Έχει συνεργαστεί με το Θέατρο 3^{ης} Σεπτεμβρίου (*Δανειστές*, *Δεσποινίς Τζούλια*), με το Θέατρο Μάσκες (*Μαχαίρι στο κόκκαλο*), με το Θέατρο Δ. Πιατά (*Ο τελευταίος φιλογερός εραστής*), με το ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ. Ιωνικών (*Ημέρωμα της στρίγγλας*), με το Πειραματικό Θέατρο της Πόλης της Μ. Ριάδη (*Άγρια παιχνίδια*), με το Θέατρο Παλκοσένικο του Χρ. Τσάγκα (*Αντιγόνη*, *Ιφιγένεια εν*

Ταύροις) και με το Εθνικό Θέατρο (*Σιωπηλή γυναίκα*). Ερμήνευσε μονολόγους αρχαίας τραγωδίας, στα πλαίσια των Special Olympic Games στο Μόντρεαλ και σε πανευρωπαϊκό συμπόσιο για τη νεοελληνική γλώσσα στη Νιμ της Ν. Γαλλίας.

Στον κινηματογράφο πρωταγωνίστησε στις ταινίες *Η ιστορία του Οιδίποδα* του Ρ. Σίμον και *Ο Τζώνυς Κελν*, κυρία μου του Θ. Σκρούμπλου, στη διασκευή της *Ιφιγένειας εν Ταύροις* του Ν. Κούνδουρου για την τηλεόραση καθώς επίσης και στην ταινία μικρού μήκους της Μάρσας Μακρή *Στεγνό Καθάρισμα*. Παράλληλα συμμετείχε και σε πολλές τηλεοπτικές σειρές.

Το 1996 ιδρύει την Καλλιτεχνική Εταιρία ΑΞΑΝΑ. Σε συνεργασία με το Ακαδημαϊκό Θέατρο του Τίβερ παρουσιάζει στη Ρωσία και στην Ελλάδα τη δίγλωσση παράσταση της *Άννας Καρένινα*, όπου ερμηνεύει τον ομώνυμο ρόλο.

Το 1997 δημιουργεί την *Αμφοιστοιχία-Θέατρο* το Τρένο στο Ρουφ, το μοναδικό τρένο-θέατρο στον κόσμο και πρωταγωνιστεί στο *Θεατρικό Βαγόνι* στην παράσταση *Λαχτάρα για κερσία* της Αγκνιέσκα Οσιέτσκα (σκημ. Ντανιέλ Ολμπρίχσκι, 1997-98 & 1998-99). Στη συνέχεια σκηνοθετεί στο *Θεατρικό Βαγόνι* τις παραστάσεις *Η Κυρία εξαφανίζεται* της Έθελ Λίνα Γουάιτ, όπου πραγματοποιεί την πρώτη θεατρική της σκηνοθεσία (1999-2000, 2000-01 & 2001-02), *Η Ωραία Θυμωμένη* της Λένας Διβάνη (2002-03 & 2003-04), *Σπάσε τη σιωπή* του Stephen Pollakoff (2004-05 & 2005-06), όπου και πρωταγωνιστεί, *Πεντανόστιμη* της Λένας Διβάνη (2006-07 & 2007-08) και το «διπλό» έργο του Ευγένιου Τριφιζά για μικρούς θεατές αλλά και ενήλικες *Ο ΕΒΔΟΜΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ Το μυστικό του πειρατή Μπελφουσκ* (2008-09 & 2009-10) και *Ο ΕΒΔΟΜΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ Αποπλάνηση μιας κούκλας* (2008-09).

Το 2001 ανακαινίζει το διατηρητέο *Wagon-Restaurant* του *Orient Express* του 1924 εγκαθιστώντας το *Μουσικό Βαγόνι Orient Express* με τη μουσική παράσταση *Θέλετε δέντρ' ανθήσετε, θέλετε μαραθείτε*, όπου σκηνοθετεί και συμμετέχει (2001-02 & 2002-03). Στη συνέχεια σκηνοθετεί στο *Μουσικό Βαγόνι Orient Express* τις μουσικές παραστάσεις *Υπ' ατμόν* (2003-04 &

2004-05), η οποία παρουσιάστηκε και στο πλαίσιο του Festival Théâtre & Cultures Méditerranée στο Μαρόκο (2007), *Χάρισμα - Η Συμμετρία της Αρμονίας* στο πλαίσιο του Πολιτιστικού Προγράμματος Αθήνα 2004, *Κυρία μουσική χορεύετε;* (2005-06) και *Άλλο τρένο η αγάπη* (2006-07), ενώ επιμελείται καλλιτεχνικά τις παραστάσεις *Μάγισσες στο Ρουφ & και Βραδίες Jazz* (2007-08) καθώς και την παράσταση *Οι κυρίες τραγουδούν και... μπλουζ!* (2008-09).

Με τους συνεργάτες της έχει παρουσιάσει τις παραστάσεις του *Μουσικού Βαγονού Orient Express* σε δήμους της Αττικής, στο Φεστιβάλ της Αθήνας στο Αττικό Άλσος, στο Μέγαρο Μουσικής Αθηνών, στο Μέγαρο Μουσικής Θεσσαλονίκης, στο Μουσείο Κυκλαδικής Τέχνης, στο Μουσείο Μπενάκη καθώς επίσης και σε πόλεις της Ελλάδας και του εξωτερικού. Έχει συνεργαστεί με το θίασο του *Romain Roypodrie*, *Compagnie Tour de Babel*, στο έργο *Poèmes et Chants d'Amour*, που παρουσιάστηκε στο Γαλλικό Ινστιτούτο Αθηνών (2004-5).

Επίσης, έχει αναλάβει και επιμεληθεί την έκδοση των μουσικών cds *Υπ' ατμόν* και *Χάρισμα - Η Συμμετρία της αρμονίας* ενώ από το 2007 έχει καθιερώσει τα *Κυριακάτικα Μεσημέρια* στο *Orient Express* - κύκλους λογοτεχνικών brunches με γνωστούς Έλληνες συγγραφείς.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΜΑΡΙΑΝΟΣ

Σπούδασε θέατρο και κινηματογράφο. Εργάζεται σε διάφορες ειδικότητες στον κινηματογράφο και σαν ηθοποιός. Διετέλεσε μέλος του θεάτρου των Καιρών της Ε. Βασιλικιώτη, του θιάσου Σελάνα της Β. Δούκα και της *Αμφοιστοιχίας-Θεάτρου* το Τρένο στο Ρουφ της Τ. Λύγαρη. Έχει συνεργαστεί με το Δ.ΠΕ.ΘΕ. Καλαμάτας στο ρόλο του Μυγχάουζεν στο ομότιπλο έργο της Ν. Νικολάου.

Ντούμπλαρε με τη φωνή του αρκετές ταινίες με σημαντικότερη την ταινία *Κρουστάλλινες νύχτες* της Τ. Μαρκετάκη. Σκηνοθέτησε επτά ταινίες μικρού μήκους που τιμήθηκαν με διάφορα βραβεία, τηλεοπτικά επεισόδια της σειράς *Εσύ αποφασίζεις*, είκοσι έξι εκπομπές του μονοκάμερου, το 2006, *Άξιον εστί* του Β. Βασιλικίου και πάνω από εβδομήντα βιντεοκλίπς με γνωστούς καλλιτέχνες.

ΓΙΩΡΓΟΣ ΠΟΥΛΙΟΣ

Γεννήθηκε το 1984. Ζει και εργάζεται στη Αθήνα ως βοηθός ράφτη. Παρακολούθησε μαθήματα στο Steim University όπως και σεμινάρια με τους C. Lippe, M. Κουτοσιμχάλη και Γ. Ζάννο. Πήρε υποτροφία για το Royal Conservatoire της Χάγης στο τμήμα Institute of Sonology και είναι μέλος του Κέντρου Σύγχρονης Μουσικής Έρευνας (Κ.Σ.Υ.Μ.Ε.). Έχει παρουσιάσει τη δουλειά του σε συναυλίες και φεστιβάλ εντός και εκτός Ελλάδας, όπως στο Ινστιτούτο Duncan, Ίδρυμα Μείζονος Ελληνισμού, Electromedia Works 08, MIR FESTIVAL 08, Δημαρχείο Χολαργού, Μικρό Μουσικό Θέατρο, Μουσείο Μπενάκη, Zenit, Cimatix festival στις Βρυξέλες και Steim στα Αμστερντάμ.

Έχει γράψει μουσική για θεατρικές και χοροθεατρικές παραστάσεις καθώς και για ταινίες μικρού μήκους, όπως *The project happiness*, *Splinter in the flesh* και *Γράφημα σε συνεργασία με τον Σταύρο Γασπαράτο*, *Ασκήσεις Ετοιμότητας IV* κ.α. Έκανε το sound design για τη θεατρική παράσταση *Σκουπίδι* και για την παράσταση χορού *Trente*. Συνεργάστηκε με το Εθνικό Ωδείο στην παράσταση *Βάτραχοι* Αριστοφάνη, όπου έκανε ζωντανά τη μίξη των μαγνητοταινιών του Γιάννη Χρήστου. Έχει συνεργαστεί με τους μουσικούς Cort Lippe, Σταύρο Γασπαράτο, Μαρίνο Κουτοσιμχάλη, Γιώργη Σακελλαρίου, Φίλιππο Τσαλαχούρη, Yann Leguay (Cutter off), Κωνσταντίνο Τσώλη, Μιχάλη Αδάμη (Adam Is), Τάσο Στάμου. Συνεργασίες με τους σκηνοθέτες Τατιάνα Λύγαρη, Γιώργο Γιανναράκο, Αλκυώνη Βαλασάκη, Χρήστο Λύγκα, Άγγελο Παπαδόπουλο και τους χορογράφους Πέτρο Γάλλια, Νανά Βάχλα, Jessica Henou και την ομάδα The plant.

ΜΑΝΩΛΗΣ ΣΟΡΜΑΪΝΗΣ

Γεννήθηκε στην Αθήνα. Φοίτησε στη Δραματική Σχολή του Λαϊκού Πειραματικού Θεάτρου (Λ.Π.Θ.), με δασκάλους τον Α. Τριβιζά, Α. Βογιατζή, Γ. Μιχαλακόπουλο, Ε. Καταμανίδου, Λούλα Αναγνωστάκη, Ε. Πίττα, Ν. Παπακωνσταντίνου.

Έχει ερμηνεύσει πολλούς ρόλους του κλασικού αλλά και σύγχρονου ρεπερτορίου των περισσότερων Ελλήνων και ξένων συγγραφέων καθώς και του αρχαίου δράματος.

Έχει συνεργαστεί με το Εθνικό θέατρο, το Κ.Θ.Β.Ε., το Λ.Π.Θ., τα περισσότερα ΔΗ.Π.Ε.Θ.Ε. και πολλούς θιάσους των Αθηνών. Από τους σημαντικότερους ρόλους του ήταν στις παραστάσεις *Σακάκι που βελάζει* (Υπάλληλος), *Υπήρξε ή όχι ο Ιβαν Ιβάνοβιτς* (Ιβάν Ιβάνοβιτς), *Ο Μολιέρους Γκολντόνι* (Μολιέρους), *Γιατρός με το στακί* (Γιατρός) και *Φιλάργγυρος Μολιέρου* (Αρπαγκόν), *Δωδέκατη Νύχτα* (Μαλβόλιο) και *Παλιό Κακό για το Τίποτα* Σαίξπηρ (Σκυλοφάτειος), *Πλούτος* Αριστοφάνους (Κλεψύφρων), *Τότενφλος Χ. Μύλλερ* (Τσέκερ), *Γλάρος Τσέχωφ* (Μετβετνέκο), *Βαβυλωνία* (Αστυνόμος), *Μάνα Μητέρα Μαμά* (Σωτηράκης), *Μαχαίρι στο Κάκαλο* (Λεωνίδας), *Όχι! Τα Νεφρά μου* (Μητσάρας), *Επικίνδυνο Παιχνίδι* (Νίκος Μπερσής), *Ζητείται υπηρέτης* Μ. Άννιου (Υπηρέτης), *Μπελαβίτα* Πιραντέλο (Μπελαβίτα), *Η Κυρία Έξαφανίζεται* Α. Χίτσκοκ στην *Αμαξοστοιχία-θέατρο* το Τρένο στο Ρουφ (Μάγος Ντόπο), *Ο Γύρος του Κόσμου σε 80 Ημέρες* (Πασπαρού), *Δον Καμίλο* (Φλουράτος), *Μεγάλη Μαγεία* Ντε Φίλιππο (Σερβάτιο), *Ζωολογικός Κήπος* Άλμπι (Τζέρι), *Βρικολακας* Ίβεν (Πάστορας Μάντερς), *Πάρτι και Τέφρες και σκιά* Πίντερ (Τζέρι), *Λοκαντιέρα* Γκολντόνι (Μαρκήσιος), *Ο Μπίτερμαν κι οι εμπρηστές* Μαξ Φρις (Χαλκάς) κ.α.

Από τον Μάρτιο του 2008 έως τώρα λαμβάνει μέρος στη συμπαραγωγή του Πανεπιστημίου Αθηνών με το Μέγαρο Μουσικής Αθηνών *Η φιλοσοφία στη σκηνη* συμμετέχοντας σε τρία έργα του Θ. Πελεγρίνη *Καρτέσιος*, *Χιουμ*, *Καντ* ενώ σκηνοθετεί το τέταρτο *Σοπενχάουερ* (αίθουσα ΣΚΑΛΚΟΤΑ, στο πρόγραμμα του MEGARON PLUS).

ΤΗΛΕΏΡΑΣΗ: *Τμήμα ηθών*, *Δρόμοι της πόλης*, *Επαγγελματίες*, *Καραμπόλα κρικρός*, *Πρωτοσέλιδος μπιελός*, *Ο Πρίγκιπας*, *Η Φωνή*, *Χαρεύοντας στη σωστή*, *Λούφα και παραλλαγή*, *Αν μ' αγαπάς*, *7 θανάσιμες πεθερές* κ.λ.π.

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ: Έχει παίξει στις ταινίες *Λόρδος Βύρων* του Κοϊνδουρού, *Η πίσω πόρτα* του Τσεμπερόπουλου, *Στον καιρό των Ελλήνων* του Παπαστάθη, *Περσιλάνση* του Χρηστοφί, *Αριθμημένοι* του Ψαρρά, όπως και σε ταινίες των Φραντζή, Χ. Γόδα, Ρακίτζη και άλλων νεοελλήνων δημιουργών.

ΣΩΤΗΡΗΣ ΤΑΧΤΣΟΓΛΟΥ

Γεννήθηκε στη Θεσσαλονίκη. Απόφοιτος της Ανωτέρας Σχολής Δραματικής Τέχνης Προσκήνιο. Έχει συνεργαστεί με το ΚΘΒΕ, με τις θεατρικές ομάδες Angelus Novous, Πανδαιμόνιο 7, Ούγκα Κλάρα, Λίκη Βυθού, Δήμου Κίρκις, Δήμου Συκένω Θεσσαλονίκης, Τέχνης Κίρκις, το Θέατρο Ρο, σε παραστάσεις όπως: *Η Φόνισσα*, *Preparadise*, *Sorry now*, *Ένα κάρο παραμύθι*, *Νέκικια*, *Φαύστα*, *Μάγιο παραμύθι*, *Νεκρόδειπνος* (σκην. Δ. Κωνσταντινίδη), *Φλοκίτητες* (σκην. Α. Λύτρα), *Ο Άρνεμ απ' την φέβερσαμ* (σκην. Γ. Ρήγα), *Πορτοκάλι απ' την περόνη* (σκην. Δ. Σακατζή), *Όπερα του ζήτανου* (σκην. Π. Δανελάτου), *Ο Αγαπητικός της βοσκοπούλας* (σκην. Γ. Ροντιδη), *Φαίνοσες*, *Ματωμένος γάμος*, *Εκκλησιάζουσες*, *Βάχκες*, *Ο αγαπητικός της βοσκοπούλας* (σκην. Δ. Καραέλλη).

Στη τηλεόραση έχει εμφανιστεί στις εξής σειρές *Μια στιγμή δυο ζωές*, *Τύχη βουνό*, *Στο παρά 5*, *7 θανάσιμες πεθερές*, *Κόκκινο δαμάτιο*, *Πλάτσα Κολωνάκι*, *Χαϊβάνια 3-0*. Στον κινηματογράφο συμμετείχε στις ταινίες *Χαρεύοντας στον πάγο* του Σ. Ιωάννου, *Σαλομάνια* του Δ. Θυμιόπουλου, *Spaghetti western*, *Από την κόλαση με αγάπη*, *Πείνα*, *Nightmare corporation* του Ι. Τριτοπιμή.

ΕΥΓΕΝΙΟΣ ΤΡΙΒΙΖΑΣ

«Όπως ο Χανς Κρίστιαν Άντερσεν έτσι και ο Ευγένιος Τριβιζάς γράφει σε μία από τις λιγότερο διαδεδομένες γλώσσες της ευρωπαϊκής ηπειρώ. Τα παραμύθια του, όμως, όπως και αυτά του Άντερσεν, έχουν τη δύναμη να αγγίζουν την καρδιά και το μυαλό των αναγνωστών όχι μόνο σε όλη την Ευρώπη, αλλά και σε ολόκληρο τον κόσμο.

Στην Ελλάδα, ο Τριβιζάς είναι ένας σούπερ-σταν της νεανικής κουλτούρας. Η εκκεντρική ευρηματικότητα και εφευρετικότητα που χαρακτηρίζουν το ύφος του έχουν δώσει στα δημιουργήματά του τη δυνατότητα να περάσουν στην κοινή μυθολογία και γλώσσα των παιδιών όλης της χώρας. Ωστόσο, το έργο του, όπως συμβαίνει πάντοτε με το έργο των σημαντικότερων παιδικών συγγραφέων, υπερβαίνει τα εθνικά σύνορα και τις τοπικές συνθήκες μιας συγκεκριμένης χώρας, χάρη στα πλούσια αποθέματα έκπληξης, χιούμορ και φαντασίας που το χαρακτηρίζουν. Το βι-

βλίο του που εξακολουθεί να διαβάζεται περισσότερο διεθνώς είναι *Τα Τρία Μικρά Λυκάκια*, ένα σύγχρονο κλασικό έργο, μια διασκεδαστική εφευρετική ανατροπή της παραδοσιακής ιστορίας, που αναδεικνύει τη δύναμη του Τριβιζά να προκαλεί στοχασμό μέσα στο χιούμορ. Ο Τριβιζάς έχει όμως την ικανότητα να επεκτείνει το εύρος των παραβολών του σε πολυσύνθετες λογοτεχνικές μορφές. Στην *Τελευταία Μαύρη Γάτα*, το θέμα των κινδύνων της προκατάληψης αναπτύσσεται σε ένα πλήρες μυθιστόρημα. Η δυναμική του ρατσισμού και το ηθικό καθήκον της αντίστασης εναντίον του σπάνια έχουν αποδοθεί με τόσο ελκυστικό τρόπο. Πολύπλευρος συγγραφέας, ο Τριβιζάς ζητεί επίσης τους αναγνώστες του με ιστορίες που ταυτόχρονα εξιμνούν και αποτελούν οι ίδιες την έκφραση της απελευθερωτικής δύναμης της φαντασίας. Έτσι, στα *Μαγικά Μαξιλάρια* ο δικτάτορας Αρπατίλας καταργεί το δικαίωμα στα όνειρα, εξαναγκάζοντας τους υπηκόους του να κοιμούνται σε μαξιλάρια παραγεμισμένα με εφιαλτικά υλικά. Η δύναμη της ελπίδας και της υλοποίησης οραμάτων αποτελεί το υπόβαθρο και του βιβλίου *Ο Χιονάνθρωπος και το Κορίτσι*. Εάν η *Τελευταία Μαύρη Γάτα* θυμίζει αλληγορία του Αλμπέρ Καμύ για ένα νεότερο κοινό, *Ο Χιονάνθρωπος και το Κορίτσι* εντάσσεται στο θαυμαστό και σατιρικό κόσμο του Αντουάν ντε Σαιντ Εξπερύ ή ακόμα και του Τζόνθαν Σουίφτ. Ο Χανς Κρίστιαν Άντερσεν θα επιδοκίμαζε τόσο το πνεύμα όσο και τη δεξιότητα ενός συγγραφέα που απευθύνεται στους αναγνώστες του όχι ως ηθικόλογος ή κήρυκας, αλλά ως μαγευτικός παραμυθός και πάνω απ' όλα ως ένας προσωπικός φίλος». Boyd Tonkin, Literary Editor, *The Independent*.

Αυτή τη χρονιά κυκλοφορούν «Οι Δραπέτες της Σκακιάρας», το πρώτο graphic novel του Ευγένιου Τριβιζά από τις Εκδόσεις Καλέντης. Περιορισμένος αριθμός συλλεκτικών αντιτύπων του βιβλίου συνοδεύονται από CD σε μουσική Γ. Κουρουπού με την Ορχήστρα των Χρωμάτων από την ομώνυμη όπερα της Λυρικής Σκηνής. Κυκλοφορούν επίσης οι τέσσερις πρώτοι τόμοι του έπους της θρυλικής «Φρουρασίας» (Ο Χαμένος Μανόλης, Η Παγωμένη Μαρουλίτσα, Η Ιπτάμενη Σβούρα

και Ο Κυνήγιος Ταλέντων) από τις Εκδόσεις Modern Times.

ΤΖΟΥΓΙ ΤΣΟΛΚΑ

Γεννήθηκε στην Αθήνα το 1982. Είναι απόφοιτος του Αρσάκειου Ψυχικού και αριστούχος απόφοιτος της Δραματικής Σχολής Βεάκη (2004). Σπούδασε πιάνο (3 χρόνια), τραγούδι (4 χρόνια), κλασικό χορό (10 χρόνια) και σύγχρονο χορό, κλακέτες και jazz (4 χρόνια).

Έχει συνεργαστεί με το Εθνικό Θέατρο στις παραστάσεις *Όνειρο Καλοκαιρινής Νύχτας* Σαίξπηρ (σκη. Γ. Ιορδανίδη, 2004-5) και *Δον Κιχώτης* Μ. Θερβάντες (σκη. Σ. Τσακίρη, 2005-6). Με τη θεατρομάθεια *Ο Εγωιστής Γιγαντας* Ο. Ουάλιτ (2006), *Στου χρόνου το αλώνι παίζουν η Δήμητρα κι η Περσεφόνη* (2006-2007). Με το θέατρο *Δίπυλον Εν Θερμώ* Λ. Παπαδόπουλου και Ρ. Μουζενιδου (Μαρία), (σκη. της ίδιας, 2007). Επίσης στις παραστάσεις *Κλέφτες και αστυνόμοι* (Αρλεκίνος) και *Που Πάμε;* (Κολομπίνα), (σκη. Αθηνά Κεφαλά) και *5 Variete* (σκη. Ν. Ορφανός, 2007-8). Με τον θίασο Κύτταρο *Η Αλίκη στην χώρα των Θαυμάτων* (γάτα του Τσεσάιρ, 2008-09) ενώ παράλληλα τραγουδούσε στη μουσική παράσταση *Ζήτη τα λαϊκά κορίτσια* του Παντ. Αμπαζή (θεατρική σκηνοθεσία Μιχ. Μητρούση). Συμμετείχε στην ταινία μικρού μήκους *Ο Μικρός Ινδιάνος* του Σ. Στάγκου και της Μ. Αθήνη (2002) και στις τηλεοπτικές σειρές *Λάκρη* ο γλυκούλης (Σοφία, 2009), *Λατρεμένοι μου γείτονες* (Ειρήνη, 2007), *Ένας μήνας και κάτι* (2007), *Εσύ Αποφασίζεις* (1994).

ΖΩΗ ΧΑΤΖΗΑΝΤΩΝΙΟΥ

Γεννήθηκε στην Αθήνα. Απόφοιτος του τμήματος Θεατρικών Σπουδών του Πανεπιστημίου Αθηνών. Σπούδασε χορό στην Κρατική Σχολή Ορχηστρικής Τέχνης και στο DanceSpace Center (NYC) και μουσική στο ωδείο του Πειραικού Συνδέσμου. Έχει συνεργαστεί με τις ομάδες: Amorphy org, Χορολόγιον, Sinequanon, Cosmossdance co (NYC), Dance free, Χρυσοθήρες, Δυτικά της Πόλης, Θέατρο της Σιωπής, με την Πειραματική Σκηνή του Εθνικού, με τα θέατρα: Σφενδόνη, Αμόρε. Από Μηνάνης, Αμαξο-

στοιχία - Θέατρο - το Τρένο στο Ρουφ, ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ. Ιωαννίνων, Καλαμάτας και με το ΚΘΒΕ. Δουλειά της έχει παρουσιασθεί στο Joyce SoHo *Second night*, Arts Evolving Theater solo (NYC), Ίδρυμα Μειζονος Ελληνισμού (i-map project) *See you in Walhalla*, Πειραιώς 260 *Fwd: See you in Walhalla*. Διδάσκει θεατρική αγωγή σε σχολεία πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, κίνηση και αυτοσχεδιασμό σε σεμινάρια και εργαστήρια θεάτρου.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Για την εικονογράφηση και τα κείμενα του προγράμματος χρησιμοποιήθηκε υλικό από:

- Leopold, D., *Hirschfeld's Hollywood* © Abrams, N.Y., 2001
- Gassiot-Talbot, G., *Toulouse-Lautrec, Paintings* © Methuen, London, 1966
- Cogniat, R., *Renoir, Nudes* © Methuen, London, 1959
- *The Shuberts Present, 100 Years of American Theatre* © Abrams, N.Y., 2001
- René Magritte et le Surréalisme en Belgique © Musées royaux des Beaux-Arts de Belgique, Bruxelles, 1982
- Chicago, J., & Lucie-Smith, E., *Women and Art, Contested Territory* © Weldonfeld & Nicolson, London, 1999
- Γεραρχάκη, Μ., *Η Αλφάβητος ενός Χρυσμένου Σουρεαλισμού* © Libro, Αθήνα, 2007
- Jürgen Franke / DB Museum, *Orient Express - König der Züge* © Tümmel, Germany, 1998
- Choko, S., *Trains, affiches et cinéma* © Editions La Vie Du Rail, Paris, 1997
- Lamming, Cl., *Les Grands Trains* © Larousse, Paris 2001
- Riley, C. J., *The Encyclopedia of Trains & Locomotives* © Metrobooks, N.Y., 1995
- *The Little Library of Art, Duty, Music* © Methuen, Paris, 1964
- *Trains - Decalcomanie* © Editions Jasco - Imagerie, Paris
- *Train Montage* © Royal Langnickel Brush Mfg. Inc, Indiana
- *District Railway Electric Trains* © London Transport - Beric Tempest, Great Britain
- Nelson, Ph., *Four Fifths* © Arts Unlimited, Amsterdam, 1981
- *Traveling Performers* © AKG Images, Paris, 2007
- Picasso, P., *Paul en Arlequin* © Editions Hazan, France, 1997
- Lovegrove, K., *Railway -Identity, design and culture* © Lawrence King, London, 2004
- *Το Δέντρο*, Τεύχος 73-74 © Εκδόσεις Άγρωσις, Αθήνα, 1992

Μεγάλος χορηγός των παραστάσεων για μικρούς θεατές

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Τα «δρομολόγια» της Αμαξοστοιχίας-Θεάτρου ΤΟ ΤΡΕΝΟ ΣΤΟ ΡΟΥΦ
πραγματοποιούνται με την ευγενική χορηγία

VIVARTIA ABEE, ALPHA BANK, EKO ABEE, ΔΕΗ Α.Ε.

ΤΤ HELLENIC POSTBANK ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΟ ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟ

Η Καλλιτεχνική Εταιρία ΛΞΑΝΑ για τη σεζόν 2008-2009 επιχορηγήθηκε από το Ε.ΚΕ.ΘΕ.Χ.

Θερμά ευχαριστούμε για την πολύτιμη βοήθειά τους

τον ΟΡΓΑΝΙΣΜΟ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ

τίς εκδόσεις ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ

και τους Φίλους

Παύλο Χαϊκάλη, Χρήστο Γεωργαλή, Κική Αυγερινού και Παναγιώτη Βαλίνο

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ

ΛΞΑΝΑ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ 2009-2010

το τρένο στο ρούφ

ΕΠΙΤΙΜΑ ΜΕΛΗ

ΝΙΚΟΣ ΒΕΡΓΕΤΗΣ, ΚΩΣΤΑΣ ΓΕΩΡΓΟΥΣΟΠΟΥΛΟΣ, ΛΕΑ ΚΟΥΣΗ

ΝΙΚΟΣ ΚΟΥΤΕΛΙΔΑΚΗΣ, ΓΙΑΝΝΗΣ ΑΛΤΕΙΟΣ, ΤΑΤΙΑΝΑ ΛΥΓΑΡΗ, ΝΟΤΗΣ ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ

ΚΩΣΤΑΣ ΜΟΥΣΕΛΑΣ, ΔΕΥΤΕΡΗΣ ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ, ΝΙΚΟΣ ΠΕΡΕΛΗΣ

ΓΙΑΝΝΗΣ ΧΟΥΒΑΡΔΑΣ, ΑΛΛΟΥΛΑ ΧΡΥΣΙΚΟΠΟΥΛΟΥ

ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ

Διεύθυνση παραγωγής ΤΑΤΙΑΝΑ ΛΥΓΑΡΗ - Οργάνωση παραγωγής ΓΙΑΝΝΗΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ

Γραμματεία ΠΕΤΡΟΥΛΑ ΣΤΑΪΚΟΥ - Ταμίας ΚΑΙΤΗ ΣΚΟΥΡΤΗ

Ηχολήπτης - Χειριστής κονσόλας ήχου ΣΟΦΙΑ ΠΑΛΜΑ - Ηλεκτρολόγος ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΠΛΑΣΚΑΣΟΒΙΤΗΣ

Σιδηροκατασκευές ΘΑΝΑΣΗΣ ΘΑΛΑΣΣΙΝΟΣ - Ξυλοκατασκευές ΓΙΩΡΓΟΣ ΜΠΟΧΤΑΝΙΔΗΣ

Υπεύθυνη προγράμματος ΤΑΤΙΑΝΑ ΛΥΓΑΡΗ

Επιμέλεια ύλης ΤΑΤΙΑΝΑ ΛΥΓΑΡΗ - ΑΛΚΥΩΝΗ ΒΑΣΑΡΗ

Εικαστικό και τελικός σχεδιασμός αφίσας και εξώφυλλου προγράμματος INFORMAL ADVERTISING Ltd.

Καλλιτεχνική επιμέλεια ΤΕΤΗ ΚΑΜΟΥΤΣΗ

Φωτογραφίες προγράμματος ΥΠΑΤΙΑ ΚΟΡΝΑΡΟΥ

Ψηφιακή επεξεργασία FOTOLIO + TYRICON A.E.

Εκτύπωση

Ελληνικά
Γράμματα

ΤΡΕΝΟΘΕΑΤΡΟ

Ο λιλιπούτειος χώρος σιδηροδρομικής αισθητικής
που δημιούργησε η **Τατιάνα Λύγαρη**
για την καλύτερη εξυπηρέτηση των φίλων
της **Αμαξοστοιχίας - Θεάτρου Το Τρένο στο Ρουφ**
μπροστά στο σταθμό του **Μετρό Ακρόπολη**

ART GALLERY

Επιλεγμένα διακοσμητικά και
χρηστικά αντικείμενα
βιβλία, παιδικά παιχνίδια καθώς και
πρωτότυπα κοσμήματα
εμπνευσμένα από την ιδέα του τρένου
που δημιουργούν ειδικά για σας και το

ΤΡΕΝΟΘΕΑΤΡΟ

γνωστοί καλλιτέχνες

BOX OFFICE

Προπώληση εισιτηρίων
για τις θεατρικές και μουσικές παραστάσεις
και ενημέρωση
για τις υπόλοιπες καλλιτεχνικές δραστηριότητες
της Αμαξοστοιχίας - Θεάτρου

Το Τρένο στο Ρουφ

Μακρυγιάννη 5-7 • Μετρό Ακρόπολη • τηλ. & fax: 210 9243 609 • e-mail: trainth@otenet.gr
www.totrenostorouf.gr

Επιβιβαστείτε!

Η Αμαξοστοιχία – Θέατρο το Τρένο στο Ρουφ
αναχωρεί εντός ολίγων λεπτών.

Δρομολόγια

ΑΠΟ ΠΕΜΠΤΗ ΕΩΣ ΚΥΡΙΑΚΗ

Το κολιέ της Ελένης Η Ελένη, μια γυναίκα από τη Δύση, που συμμετέχει σε ένα συνέδριο σε μια ζεστή και χαοτική πόλη της Μέσης Ανατολής, χάνει ένα μικρό κολιέ με άσπρες πλαστικές πέρες. Σε μια τρελή αναζήτηση, ψάχνει αυτό το ταπεινό και εύθραυστο αντικείμενο στους πολυσύχναστους και δαιδαλώδεις δρόμους της πόλης. Ο Ναμίπλ, ένας ταξίτζης, είναι ο οδηγός και προστάτης της σ' αυτή την ξέφρενη κούρσα. Ένα εξαιρετικά επίκαιρο θεατρικό έργο, ένα «μαργαριτάρι» ανθρωπισμού γεμάτο συγκίνηση και αισιοδοξία, της πρωτοεμφανιζόμενης στην Ελλάδα, πολυβραβευμένης γαλλόφωνης Καναδής συγγραφέως **Carole Fréchette**.

ΚΑΘΕ ΤΡΙΤΗ

Η φωτιά σου αναμμένη Η Νικολέττα Αναστασίου μαζί με τετραμελή μπάντα ταξιδεύουν τους θεατές του **Μουσικού Βαγονιού Orient Express** σε ολόκληρο τον κόσμο, με αφετηρία τοιγυχνικές μελωδίες από την κεντρική Ευρώπη και τη «διακριτική» συμμετοχή του κοινού.

ΑΠΟ ΤΕΤΑΡΤΗ ΕΩΣ ΚΥΡΙΑΚΗ

Η αρπαγή της Ηνωμένης Ευρώπης Η επική κωμική όπερα – κωμωδία του **Μηνά Ι. Αλεξιάδη** σατιρίζει, σε έμμετρο στίχο, όλα τα κοινωνικοπολιτικοοικονομικά θέματα της σύγχρονης διευρυμένης Ευρώπης μεταφέροντας τον αρχαιοελληνικό μύθο της αρπαγής της Ευρώπης από τον Δία στη σύγχρονη πραγματικότητα, με πολύ χούμορ και τραγούδια από tangos και latin έως ελληνικά ethnis και λαϊκότροπα.

ΚΥΡΙΑΚΑΤΙΚΑ ΜΕΣΗΜΕΡΙΑ ΣΤΟ ORIENT EXPRESS

Γ' κύκλος

Τα κυριακάτικα μεσημέρια γνωρίστε από κοντά γνωστούς κι αγαπημένους Έλληνες συγγραφείς σ' ένα πρωτότυπο λογοτεχνικό brunch στο ατμοσφαιρικό βαγόνι του Orient Express.

Στο Wagon-Bar και Wagon-Restaurant

της Αμαξοστοιχίας-Θεάτρου το Τρένο στο Ρουφ απολαύστε γευστικά πιάτα με ανατολίτικες πινελιές, ζωντανή μουσική και ενδιαφέρουσες προτάσεις... οινοποσίας από την Platis Gastronomie.

Wagon Restaurant

*Επιβιβαστείτε
και ταξιδέψτε μαζί μας
στο μαγικό κόσμο
του Θεάτρου
της Μουσικής
και της
γαστριμαργικής απόλαυσης.*

Wagon Bar

στην Αμαξοστοιχία - Θέατρο

ΤΟ ΤΡΕΝΟ ΣΤΟ ΡΟΥΦ

το μοναδικό

σιδηροδρομικό πολιτιστικό

πολυχώρο του κόσμου...

Θεατρικό Βαγόني

Μουσικό Βαγόني Orient Express

ΚΡΑΤΗΣΕΙΣ

ΤΟ ΤΡΕΝΟ ΣΤΟ ΡΟΥΦ

ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΙΚΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ ΡΟΥΦ (ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ) • ΠΡΟΑΣΤΙΑΚΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ ΡΟΥΦ

ΤΗΛ.: 210-52.98.922, 6937 604988

ΤΡΕΝΟΘΕΑΤΡΟ

ΜΑΚΡΥΓΙΑΝΝΗ 5-7 (ΜΕΤΡΟ ΑΚΡΟΠΟΛΗ)

ΤΗΛ.: 210-92.43.609

ΔΙΑΡΚΕΙΑ ΖΩΗΣ
6
ΗΜΕΡΕΣ

ΕΜΕΙΣ
ΣΤΥΒΟΥΜΕ
ΕΣΕΙΣ
ΑΠΟΛΑΜΒΑΝΕΤΕ

Κάθε μέρα,
Life Φρεσκοστυμμένο από τη ΔΕΛΤΑ!

Κάθε μέρα στύβουμε τα καλύτερα πορτοκάλια και φέρνουμε κοντά σας το χυμό τους χωρίς καμία επεξεργασία. Τόσο απλά, κάθε μέρα απολαμβάνετε φρεσκοστυμμένο χυμό πορτοκαλιών! Για πρώτη φορά στην Ελλάδα... νέο Life Φρεσκοστυμμένο!

Life Φρεσκο
βυμμένο

Αγγίξτε
άφοβα ό,τι αγαπάτε

ΚΑΘΑΡΑ ΧΕΡΙΑ ΣΤΗ ΣΤΙΓΜΗ ΜΕ...

Sugar

REVAL®

- καθαριστικό gel χεριών
- διώχνει τα μικρόβια
- δεν χρειάζεται νερό, σαπούνι ή πετσέτα
- εξυγιαίνει τα χέρια
- προστατεύει την επιδερμίδα με
δερμοκοσμητικά βότανα και βιταμίνες

ΑΛΚΟΟΛΟΥΧΟ
ΔΙΑΛΥΜΑ

ΑΣΠΙΔΑ
ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ
ΟΛΗ ΜΕΡΑ

Κ Α Θ Α Ρ Α Χ Ε Ρ Ι Α Χ Ω Ρ Ι Σ Μ Ι Κ Ρ Ο Β Ι Α

Superior
taste
AWARD

ΠΑΡΘΕΝΟ
ΣΗΣΑΜΕΛΑΙΟ

ΟΞΥΤΗΤΑ 0.1-0.5%

Παρθένο Σησαμέλαιο λέμε... ναι!

Με το βραβείο SUPERIOR TASTE AWARD 2008, τιμήθηκε το ΠΑΡΘΕΝΟ ΣΗΣΑΜΕΛΑΙΟ από το Διεθνές Ινστιτούτο Γεύσης & Ποιότητας (International Taste & Quality Institute) που εδρεύει στις Βρυξέλλες και έχει ως στόχο την εκτίμηση, την πιστοποίηση και την προώθηση ανώτερων ποιοτικά και γευστικά τροφίμων διεθνώς. Αξιολογήθηκαν: όψη, άρωμα, γεύση, εφαρμογή.

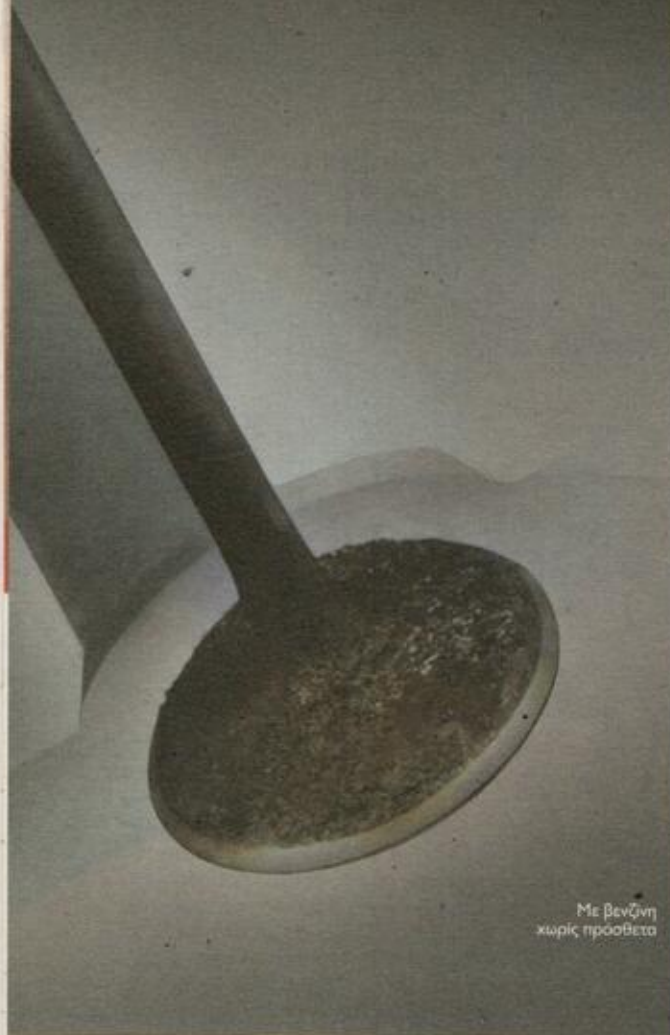
Το Παρθένο Σησαμέλαιο είναι ιδανικό για κάθε χρήση:

- Ωμό στις σαλάτες, των πράσινων και λευκών λαχανικών
- Για να μαρινάρουμε λευκά κρέατα και θαλασσινά
- Σε όλες τις σάλτσες, αφού αμoγενοποιείται εύκολα και δίνει εξαιρετική γυαλάδα
- Στην καθημερινή μαγειρική, αφού μπορεί να αντικαταστήσει κάθε άλλο λάδι, είναι πιο ελαφρύ και περισσότερο αρωματικό
- Στο τηγάνισμα, αφού διαθέτει μοναδική αντοχή και προσδίδει στα τηγανιτά τραγανή επιδερμίδα και ξεχωριστό άρωμα
- Σε ζύμες και παρασκευές ζαχαροπλαστικής, προσφέροντας την ευχάριστη γεύση του σησαμιού

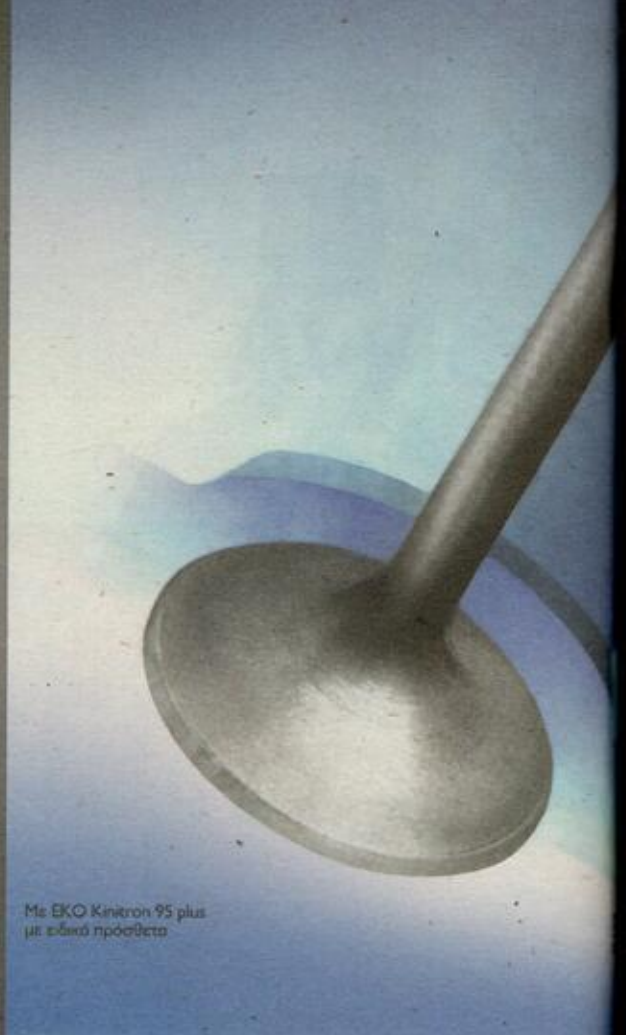
ΑΦΟΙ ΧΑΪΤΟΓΛΟΥ Α.Β.Ε.Ε.
570 09 Καλαχώρι Θεσσαλονίκη, Τηλ.: 2310 389700
www.haifooods.com

Με τριπλή δράση

- Καθαρίζει τις βαλβίδες
- Βγάζει περισσότερα χιλιόμετρα
- Προστατεύει το περιβάλλον

Με βενζίνη χωρίς πρόσθετα

Με EKO Kinitron 95 plus με ειδικά πρόσθετα

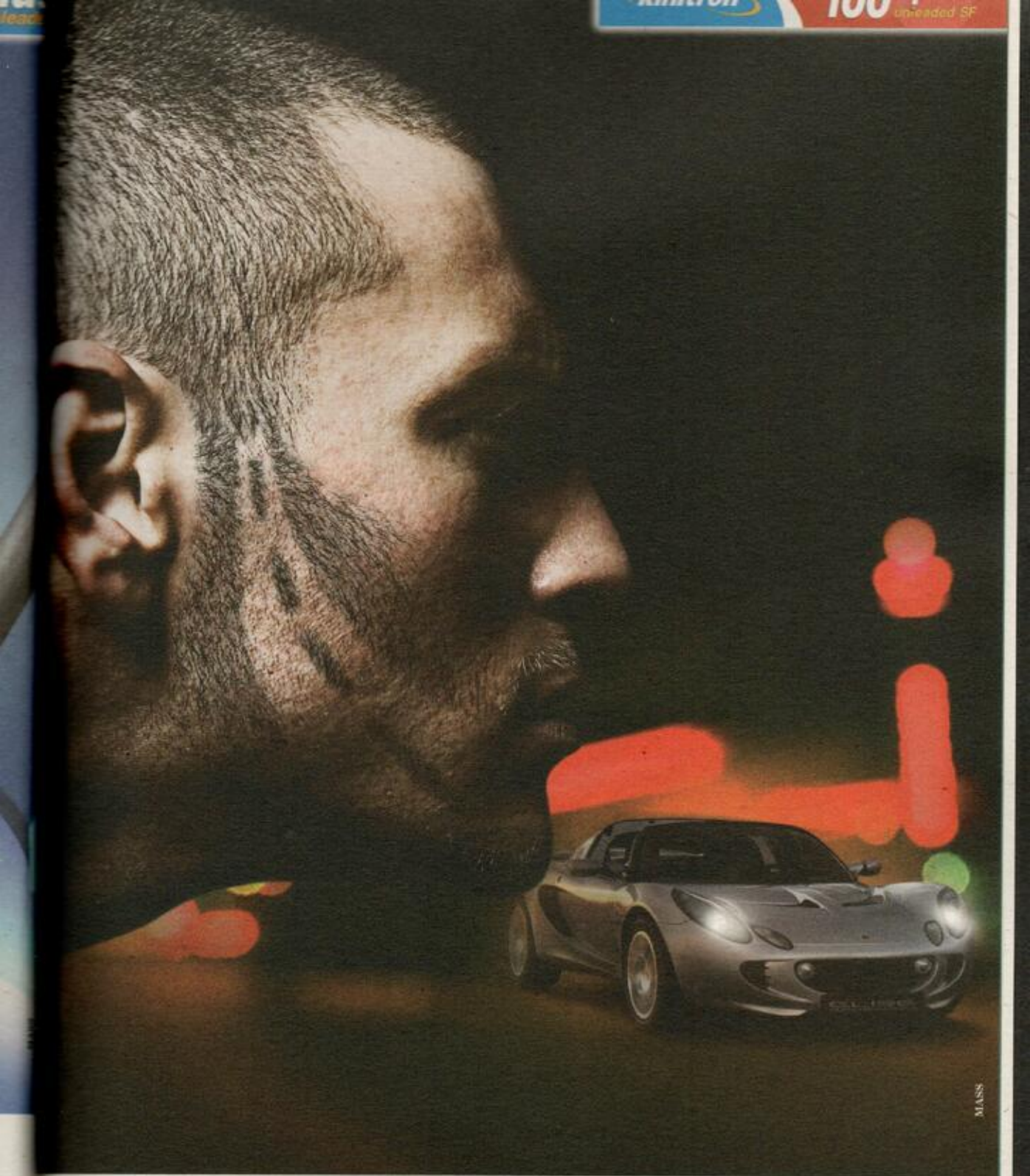
EKO Kinitron 95 plus. Η αμόλυβδη με τα ειδικά πρόσθετα, στην τιμή της απλής.

Τριπλή δράση από την EKO Kinitron 95 plus με τα ειδικά πρόσθετα προηγμένης τεχνολογίας:

- Καθαρίζει τις βαλβίδες για καλύτερες επιδόσεις.
- Βγάζει περισσότερα χιλιόμετρα γιατί βελτώνει τις καύσεις και μειώνει τις φθορές του κινητήρα.

- Προστατεύει το περιβάλλον, μειώνοντας τις εκπομπές ρύπων. Και όλα αυτά στην τιμή της απλής! Τι άλλο να ζητήσετε; EKO Kinitron 95 plus με τριπλή δράση. Μόνο στα πρατήρια EKO.

KINITRON 100 un-leaded SF

Απόλυτη υπεροχή

Πάθος, Ένταση, Επιδόσεις.

ΕΚΟ Kinitron 100 speed. Βενζίνη νέας τεχνολογίας με κορυφαία πρόσθετα, για βελτιωμένη καύση, μεγαλύτερη προστασία του κινητήρα και αξεπέραστες επιδόσεις.

Η δύναμη που κυλά μέσα σου. Η δύναμη που σε κινεί και σε οδηγεί μπροστά από τους άλλους. Η ΕΚΟ Kinitron 100 speed είναι... η δύναμή σου. Μόνο στα πρατήρια ΕΚΟ.

EKO

MASS

ΤΟ
MEGA
ΕΙΝΑΙ

Το **MEGA** είναι 20
και γιορτάζει!

ΓΙΟΡΤΑΖΕΙ ΤΗ ΔΕΚΕΤΗ ΕΠΕΤΗΤΗ

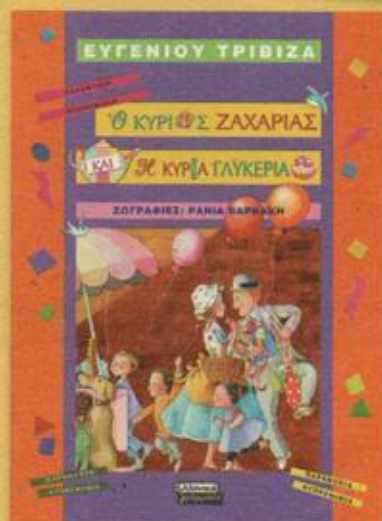
ΕΡΧΕΤΑΙ

ΤΟ ΜΕΓΑ ΕΙΝΑΙ 20 ΚΑΙ ΓΙΟΡΤΑΖΕΙ!

www.mega.gr

ΕΥΓΕΝΙΟΣ ΤΡΙΒΙΖΑΣ

ΠΑΡΑΜΥΘΙΑ
ΝΤΟΡΕΜΙΘΙΑ **4 ΝΕΑ**

16 σπαρταριστές ιστορίες – 10 χρόνια συνεχούς εκδοτικής παρουσίας – 112 αλληπαλάλληλες ανατυπώσεις – δεκάδες χιλιάδες πωλήσεις και τώρα 4 νέοι τίτλοι στη δημοφιλή σειρά του ποιητή παραμυθιών που όχι μόνο την έχουν πλατρέψει τα παιδιά, αλλά έχει αποκτήσει ένα φανατικό κοινό ενήλικων αναγνωστών.

Όπως ο Άντερσεν έτσι και ο Τριβιζάς γράφει σε μία από τις λιγότερο διαδεδομένες γλώσσες της ευρωπαϊκής ηπείρου. Τα παραμύθια του, όμως, όπως και αυτά του Άντερσεν, έχουν τη δύναμη να αγγίζουν την καρδιά και το μυαλό των αναγνωστών σ' ολόκληρο τον κόσμο.

Boyd Tonkin, Literary editor, The Independent

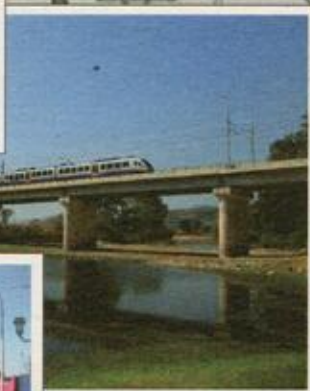
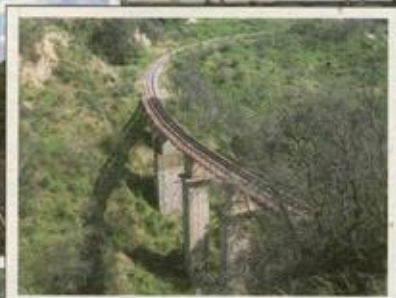
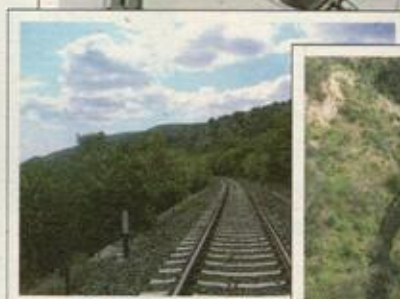

ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ
ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΩΝ
ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΔΙΣΥ Α.Ε.

ΕΡΓΟΣΕ

TRAINOSE

Διαδρομές στο χθες και το σήμερα...

- Τα βρίσκεις στην Ελλάδα κάθε μέρα
- Παρελθόν - Παρόν - Μέλλον

Αιολικό Πάρκο Μονής Τοπλού, Σητεία. Η δυναμική επέκταση στις Ανανεώσιμες Πηγές Ενέργειας, με επενδύσεις € 2 δισ., αποτελεί στρατηγικό στόχο του Ομίλου ΔΕΗ Α.Ε.

Επενδύσεις € 13,5 δισ. για Ανάπτυξη, Περιβάλλον και Επάρκεια

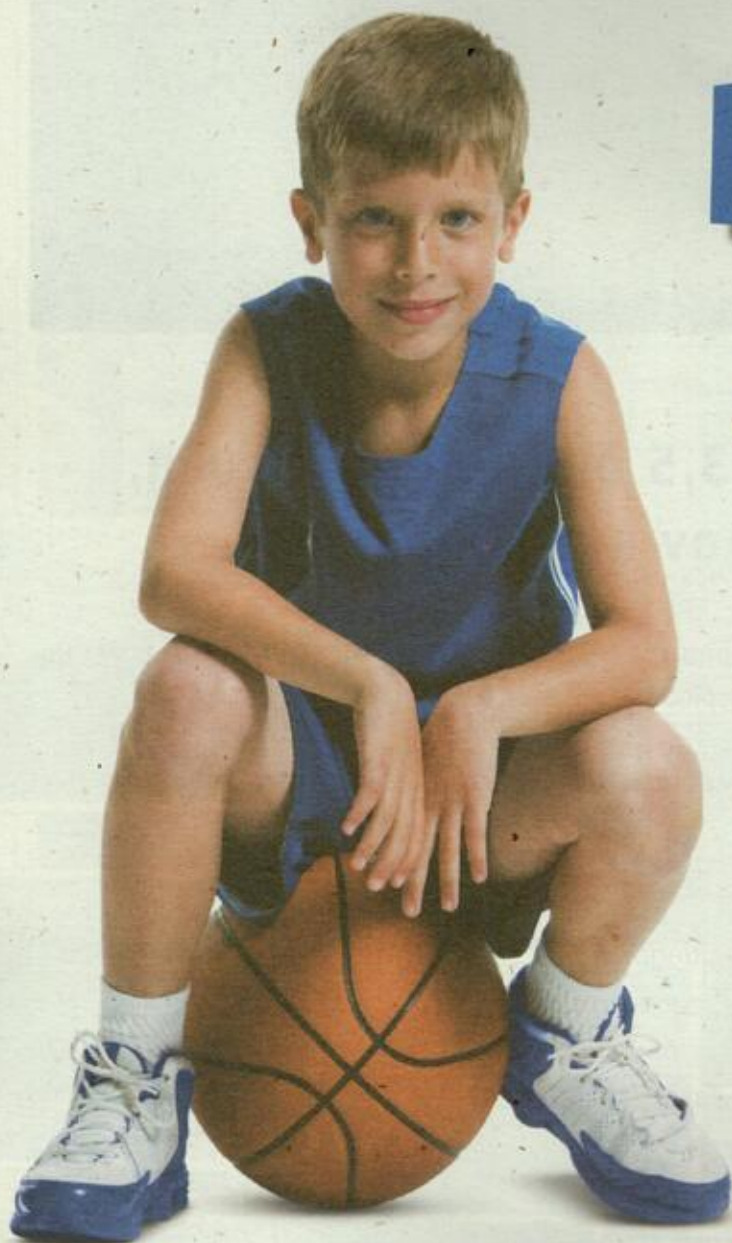
Με ένα φιλόδοξο επενδυτικό πρόγραμμα € 13,5 δισ. ο Όμιλος της ΔΕΗ έχει χαράξει μια δυναμική πορεία ανάπτυξης για την περίοδο 2009 - 2014.

Οι περιβαλλοντικές επενδύσεις θα ξεπεράσουν τα € 7 δισ., οι μεγαλύτερες που έχουν γίνει ποτέ στην Ελλάδα.

Τα οφέλη θα είναι πολλαπλά για Όλους, καθώς θα εξασφαλίσουν:

- Οι Πελάτες μας, πολύ καλύτερες υπηρεσίες
- Το Περιβάλλον, αποτελεσματική προστασία
- Η Χώρα, ασφάλεια ενεργειακού εφοδιασμού
- Η Εθνική Οικονομία, ισχυρή ανάπτυξη
- Οι Τοπικές Κοινωνίες, μεγαλύτερη ευημερία
- Οι Επιχειρήσεις, αυξημένη ανταγωνιστικότητα
- Οι Εργαζόμενοι, πολλές νέες θέσεις εργασίας και...

...οι Νέες Γενιές, επάρκεια ρεύματος με χαμηλές τιμές σε ένα Καλύτερο Περιβάλλον...

Μπες στην ομάδα
με τα μεγαλύτερα
πριμ!

ΚΑΤΑΘΕΤΙΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΓΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΩΣ 17 ΕΤΩΝ

Στην Εθνική Τράπεζα γνωρίζουμε πόσο σημαντική είναι η επιθυμία κάθε γονιού να εξασφαλίσει τις καλύτερες συνθήκες για τη ζωή του παιδιού του. Γι' αυτό, δημιουργήσαμε το «Εθνική Παιδών», το νέο καταθετικό πρόγραμμα για παιδιά έως 17 ετών. Σχεδιασμένο να καλύψει τις μελλοντικές ανάγκες του παιδιού, το πρόγραμμα προσφέρει **μοναδικά προνόμια**, που περιλαμβάνουν **προσφορές και εκπτώσεις** σε συνεργαζόμενες επιχειρήσεις, συμμετοχή σε εκπαιδευτικά προγράμματα ή άλλες εκδηλώσεις, **χρηματικές επιβραβεύσεις**, καθώς και προνομιακούς όρους απόκτησης **ασφαλιστικών προγραμμάτων ζωής και υγείας**. Μάθετε περισσότερα για τους όρους και τις προϋποθέσεις του προγράμματος σε ένα από τα Καταστήματά μας και γράψτε σήμερα κώδικας το παιδί σας **10 10 10 /**

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ

δα
ρα

ΧΟΡΗΓΟΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

MEGA

EPT

103.7 FM
ΔΕΥΤΕΡΟ
ΕΡΑΔΕΙΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

KOSMOS 93.6 FM
ΕΚΘΡΟΝΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

city 99.5 fm
όπου ό,τι ζεις

Ε.Ζ.

